

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

«ΣΥΛΛΑΒΕΤΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟ!»
ουρλιάζουν τα «προοδευτικά» έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ.
Συμφωνούμε. Συλλάβετέ τον και μάλιστα όσο πιο γρήγορα μπορείτε. Ο κόσμος αρχίζει να ψιλιάζεται πως κάποιοι άλλοι βρίσκονται πίσω του. Κι αυτοί οι «κάποιοι άλλοι» (π.χ. οι υπουργοί, οι δικαστές, οι μπάτσοι) χρειάζονται απεγνωσμένα κάποιο άλλοθι κι έναν αποδιοπομπαίο τράγο, για να καλύψει τις δικές τους τις πομπές...

ΑΘΗΝΑ, 24 ΙΟΥΛΗ 1998 - τεύχος 155

24/7/1974 - 24/7/1998. 24 χρόνια έχουν περάσει από τότε που «η πάλη του βαθειά δημοκρατικού ελληνικού λαού ανέτρεψε την ξενοκίνητη και λαομίσητη δικτατορία του φάλαγκα, της ΕΣΑ, των εκτάκτων στρατοδικείων» *...

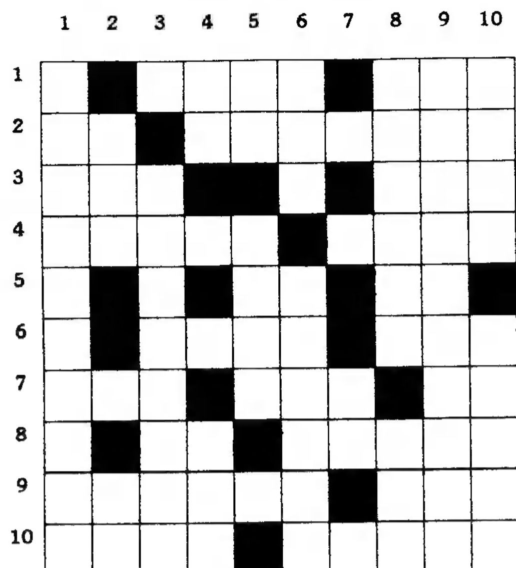
Αρχές Ιούλη 1998 : ΠΡΩΤΑ, ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΤΟΥΣ ** ΞΥΛΟΚΟΠΗΣΑΝ ΑΠΑΝΘΡΩΠΑ... ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥΣ ** ΠΕΡΙΕΛΟΥΣΑΝ ΜΕ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ** ΕΒΑΛΑΝ ΦΩΤΙΑ... ΥΣΤΕΡΑ, ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΤΟΥΣ ** ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΑΝ ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΛΟΓΟ... ΤΕΛΟΣ, Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥΣ ** ΧΛΕΥΑΣΕ, ΠΕΤΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΜΙΑΝ «Ε.Δ.Ε.»...

---

* Απόψε το βράδυ, ο υπουργός, οι δικαστές κι οι μπάτσοι θα παρευρεθούν στη δεξίωση του Προέδρου για την επέτειο της αποκατάστασης της Δημοκρατίας.

** Καλά. Ηρεμείστε ! Δεν επρόκειτο για αναρχοκομμουνιστές λάτρεις του φαύλου καθεστώτος. Δυο ανήλικοι Αλβανοί ήτανε...

Σταυρόλεξο νο.67

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Δολοφονήθηκε εν ψυχρώ στον Ιππόδρομο από τον ίλαρχο Κώτσαρη την πρώτη μέρα της χούντας - Ασφαλίζει ναυτικούς (αρχικά). **2.** Αρχικά του ανωτάτου δικαστηρίου της χώρας που πρόσφερε στη χούντα τον πρώτο της «πρωθυπουργό» - Συχνά χαρακτηρίζεται κι έτσι η χούντα. **3.** Πολλές φορές συνοδεύει το «ούτε» (ανάποδα) - Μετράει τα μόρια του αέρα. **4.** Χαρακτηρισμός μεγάλης καταστροφής - Τουρκικό γυναικείο όνομα. **5.** Πρόθεση προ φωνήεντος - Στρατιωτική συντομογραφία του «κρυπτογράφου». **6.** Γαλακτοβιομηχανία του Ασπροπύργου Αττικής (ανάποδα) - Την 1η αυτού του μήνα έπαθαν νίλα οι νεοναζί (ανάποδα). **7.** Τα κράτη την απαγορεύουν για να την μονοπωλούν (ανάποδα) - Δεν είναι ούτε μεγαλύτερη, ούτε μικρότερη (ανάποδα) - «Ο οποίος», στα αρχαία (ανάποδα). **8.** Ένα σύμφωνο, υγρό - Υποκοριστικό γυναικείου ονόματος (ανάποδα). **9.** Σημαίνει και τον «χαφιέ» (ανάποδα, με άρθρο) - Το γνωστότερο από τα κέντρα βασανιστηρίων της χούντας (αρχικά). **10.** Μια απ' τις κατώτερες σχολές της αεροπορίας (αρχικά) - Αποκτά... ουρά τις ώρες της αιχμής.

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** Ο θάνατός του, στα ανοιχτά της Ρόδου από πνιγμό, οφειλόταν σε εγκληματική ενέργεια της χούντας. **2.** Πρόθεση προ φωνήεντος - Το ίδιο με το 5-β οριζόντια. **3.** Η πρώτη δολοφονημένη της χούντας, στις 21/4/67. **4.** Γαλλικό άρθρο - Δεν κυλάει πάντα με την ίδια ταχύτητα. **5.** Το 28 με γράμματα (ανάποδα) - Του μαχαιριού, λέγεται και «μανίκι». **6.** Τα αρχικά του ανωτάτου διοικητικού δικαστηρίου της χώρας - Βασίλης... : 16χρονο παιδί που δολοφονήθηκε απ' τη χούντα στις 21/4/67. **7.** Η κλασσική «λεπτή κλωστή» των σταυρολέξων. **8.** Η κατάληψή της προηγήθηκε εκείνης του Πολυτεχνείου, το 1973 - Παραστρατιωτικές μονάδες που έδρασαν επί χούντας στις παραμεθόριες κυρίως περιοχές (αρχικά). **9.** Άνοιξε το δρόμο στην απριλιανή δικτατορία του '67 (γενική). **10.** Ομηρικό επίρρημα, πρώτο συνθετικό πολλών συγχρόνων λέξεων - Λέξη που χαρακτηρίζει τον «πονηρό αλήτη» ή «ψιλοκακοποιό»

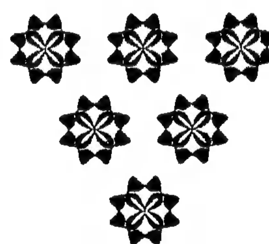
O Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συνεργάζονται στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια, δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνον επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

...έτσι απλά...

ΔΕ ΣΕ ΘΕΛΕΙ Ο ΛΑΟΣ. ΠΑΡ' ΤΗ ΔΑΦΝΗ ΣΟΥ ΚΑΙ ΜΠΡΟΣ ! λέει το σύνθημα, γραμμένο στον τοίχο του Χημείου, φέτος, 24 χρόνια μετά την πτώση της χούντας...

ΔΕ ΣΕ ΘΕΛΕΙ Ο ΛΑΟΣ. ΠΑΡ' ΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΙ ΜΠΡΟΣ ! έλεγε το σύνθημα που ακουγόταν από χιλιάδες στόματα, τότε, 24 χρόνια πριν την αποκατάσταση της «δημοκρατίας»...

ΔΕ ΝΟΜΙΖΟΥΜΕ ΠΩΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΛΟΓΙΑ...

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ (Νο. 66, τεύχος 153)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Γ	Κ	Α	Μ	Π	Ο	Ν		Τ	Η
2	Κ	Α	Ρ	Π	Ο	Υ	Σ		Ζ	Ω
3	Ο	Χ	Ρ	Α	Ν	Α		Φ	Ω	Σ
4	Ν		Ι	Λ	Σ		Τ	Ι	Ρ	
5	Τ		Β	Κ		Π	Ο	Ρ	Τ	Α
6	Γ	Α	Ι	Α	Σ		Λ		Ζ	Ο
7	Ο		Σ	Ν		Ο	Σ	Α		Σ
8	Υ	Ο	Τ	Σ	Α		Τ	Ρ	Α	Μ
9	Ι	Ρ	Ε	Κ			Ο	Α	Σ	Ε
10	Ν	Η	Σ	Ι	Ω	Τ	Ι	Κ	Ε	Σ

Μ' ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟ

ΗΛΙΑ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Δημοσιογράφου

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

(Αι Ηνωμέναι Πολιτείαι έναντι του Ελληνικού Προβλήματος)
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ - ΑΘΗΝΑΙ 1967

Ήταν Απρίλης του 1967. Λίγες μόλις μέρες πριν το μοιραίο εκείνο πρωινό της 21ης, που εύρισκε τη χώρα αιχμάλωτη των τανκς του Παπακού που είχαν κινηθεί μέσα στη νύχτα.

31 χρόνια έχουν περάσει από τότε και 24 χρόνια έχουν περάσει από το άλλο - μοιραίο κι εκείνο - πρωινό της 24ης Ιούλη του 1974, που εύρισκε τους πολίτες της χώρας χωρίς τις κάνες των πυροβόλων των τεθωρακισμένων να τους σημαδεύουν.

Σήμερα, το πρωινό της 24 Ιούλη του 1998 βρίσκει τη χώρα και πάλι να αντικρύζει - σε κάθε γωνιά και σε κάθε σταυροδρόμι - τους «άντρες» της αστυνομίας (που κάποιοι τόσο διεστραμμένη, όσο και βαθειές γνώστες της πρόσφατης ιστορίας, είχαν το θράσος να την βαφτίσουν «ΕΛΑΣ») να σημαδεύουν τους πολίτες με τα αυτόματα και τα πολυβόλα τους.

Υπάρχουν βέβαια κάποιες διαφορές. Άλλο οι μπάτσοι κι άλλο τα τανκς κι οι ΕΣΑτζήδες... Άλλο ένα σύνταγμα που το καταργούν πραξικοπηματίες καραβανάδες κι άλλο ένα σύνταγμα που το καταπατούν - χωρίς να το καταργούν - συνταγματικά εκλεγμένοι πολιτικάντηδες... Άλλο μια χώρα αδιαμφισβήτητα υπό την κυριαρχία των ΗΠΑ κι άλλο μια χώρα της οποίας η εξάρτηση από τις ΗΠΑ αμφισβητείται από κάποια όλο και πιο ισχυρή Ευρώπη... Άλλο ένας κίνδυνος εκ Βορρά κι άλλο ένας κίνδυνος εξ Ανατολών... Άλλο 1967, άλλο 1974 και άλλο 1998...

Ή μήπως όλα αυτά δεν είναι και τόσο «άλλα» ;

Από τις 22/4/1967 μέχρι σήμερα έχουν γραφτεί δεκάδες χιλιάδες σελίδες από εκατοντάδες μελετητές που ερευνούν - χωρίς κανείς τους, πουθενά, να δίνει κάποια ικανοποιητική απάντηση - το «γιατί επιβλήθηκε η δικτατορία», το «πώς» και το «ποιοί κρύβονταν πίσω απ' τους συνταγματάρχες».

Ανάγκη, λοιπό, κάθε τέτοια μέρα, να επιστρέφουμε πίσω σ' εκείνες τις μέρες τις προχουντικές, στις μέρες που έφεραν τη χούντα και να ψάχνουμε με αγωνία μήπως βρούμε κάποιες αναλογίες, κάποιες ομοιότητες με τις μέρες τις σημερινές...

Όσοι από μας, θυμούμενοι τις μέρες του 1952, του 1956, του 1961, του 1963-1964, του 1965 (και βέβαια ζουν ακόμη και κάποιοι που θυμούνται παλιότερες εποχές) και τα όσα ακολούθησαν, δεν είναι δυνατόν να μη νοιώθουν ένα ρίγος στη ραχοκοκκαλιά τους, αντικρύζοντας κάθε πρωί την κάνη του αυτομάτου όπλου του φρουρού της γωνιακής τράπεζας της γειτονιάς του, συναντώντας σε κάθε τους βήμα τα πάνοπλα, πεζά ή εποχούμενα περίπολα, ανακαλύπτοντας τα βράδυα στις πιο απίθανες γωνιές τις κλούβες με τα όργανα της τάξης.

Κάποιοι μας λένε να πρεμήσουμε. «Σήμερα πια δεν μπορεί να ξαναγίνει χούντα...».

Το ρίγος όμως επιμένει. Ιδίως, όταν επιστρέφουμε σ' εκείνες τις τελευταίες μέρες πριν την 21/4/1967.

Εκείνες, λοιπόν, τις τελευταίες προχουντικές μέρες ήταν, που κυκλοφόρησε το βιβλίο του Ηλία Π. Δημητρακόπουλου.

Σκοπός του, να μας πείσει πως οι ΗΠΑ δεν ήθελαν δικτατορία στην Ελλάδα.

Φυσικά, μόλις επικράτησε το πραξικόπημα, το βιβλίο εξαφανίστηκε. Η χούντα είχε κάθε λόγο να μην ακούγεται τίποτε - ούτε καν μια τόσο παταγωδώς διεψευσμένη διάψευση - για τις σχέσεις της με τους Αμερικανούς επικυρίαρχους κι οι Αμερικανοί απέφευγαν κι αυτοί το θέμα σαν ο διάολος το λιβάνι.

Όταν, το 1974, έπεσε η χούντα, βέβαια, κανείς δεν σκέφθηκε να το αναζητήσει. Ποιός θα ενδιαφερόταν να διαβάσει κάποιες συνεντεύξεις Αμερικανών πολιτικών στον συγγραφέα του βιβλίου, όταν αυτές είχαν αποδειχθεί, με τόσο οικτρό τρόπο, τρίχες ;

Εντοπίσαμε το βιβλίο τον περασμένο χειμώνα - που αλλού ; - στο καρότσι του, πασίγνωστου από τις πρόσφατες περιπέτειές του με τις «αρχές», κυρ-Γεράσιμου. Ξεφυλλίζοντάς το, νοιώσαμε εκείνο το ρίγος που νοιώθουμε κάθε φορά που συναντάμε στο δρόμο μας τα πάνοπλα σαν αστακούς όργανα, όχι πια της χούντας, αλλά της μεταχουντικής «δημοκρατίας» μας. Και θυμηθήκαμε πως, εκείνες τις μέρες των αρχών του 1967, οι προβλέψεις του Ηλία Π. Δημητρακόπουλου είχαν γίνει αποδεκτές από την συντριπτική πλειοψηφία των υπηκόων του Βασιλείου της Ελλάδος, ανεξαρτήτως πολιτικών τοποθετήσεων και προτιμήσεων (δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνάμε πως η ΑΥΓΗ της τότε ΕΔΑ είχε κυκλοφορήσει την παραμονή του πραξικοπήματος με κύριο άρθρο στο οποίο αναλύονταν με περισσή σαφήνεια οι λόγοι για τους οποίους δεν θα γινόταν το πραξικόπημα, που λίγες ώρες αργότερα θα αποτελούσε την «κυβέρνηση» της χώρας).

Ας δούμε, όμως, τί έγραφε ο Ηλίας Π. Δημητρακόπουλος στον πρόλογο του βιβλίου του, στα τέλη του Μάρτη του 1967.

Ο ίδιος αφιέρωνε το βιβλίο «Εις την μνήμην της μητέρας του».

Εμείς, το αφιερώνουμε, με τη σειρά μας, στην - πολύ αδύνατη, φοβόμαστε - μνήμη αυτών που - όπως κάθε χρόνο - θα μαζευτούν και φέτος στη δεξίωση του προέδρου της δημοκρατίας για να αναλύσουν - όπως και τότε - το πόσο καλά είναι «θωρακισμένη» η «δημοκρατία» μας, το πόσο έχει αλλάξει η «διεθνής συγκυρία» και το πόσες «εγγυήσεις υπάρχουν σήμερα, πως ΧΟΥΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ».

Μ' ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟ

ΗΛΙΑ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

(Αι Ηνωμέναι Πολιτείαι έναντι του Ελληνικού Προβλήματος)

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ - ΑΘΗΝΑΙ 1967

Ἡ ἀπειλὴ κηρύξεως δικτατορίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ εἴτε ὑπὸ σοβαρὰν, εἴτε ὑπὸ κωμικὴν μορφήν. Ὅταν κάτι δὲν πηγαίνῃ καλὰ εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τοῦ τόπου μας, τότε ἀπειλαὶ ἐκτοξεύονται κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀπὸ τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα, κατέχοντα σπουδαίας ἢ ἀσημάντους θέσεις εἰς τὸν δημόσιον βίον τῆς χώρας, ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὰ μικρὰ ἢ μεγάλα προβλήματα, πού, ὅπως εἶναι πολὺ φυσικόν, ἀνακύπτουν εἰς χώρας μὲ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα.

Συνήθως αἱ ἀπειλαὶ αὗται εἶναι φανταστικαί, διότι οἱ ὑποψήφιοι δικτάτορες δὲν θὰ ἐτόλμων, τελικῶς, νὰ ἐφαρμόσουν τὰ κοσμοσωτήρια προγράμματά των, εἰς βάρος τοῦ τόπου, γνωρίζοντες, ὅτι ἡ ἀνατροπὴ τῆς δικτατορίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀναπόφευκτος, ὅπως ἀπέδειξεν ἡ Ἱστορία τῶν ἐλευθέρων λαῶν — καὶ ὁ ἑλληνικὸς δικαιοῦται περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀνήκει μεταξὺ αὐτῶν — θὰ συνεπήγετο καὶ τὸ οἰκτρὸν τέλος τοῦ δικτάτορος.

Πάντως, ἡ ἀπειλὴ τῆς δικτατορίας ἀπέβη ἡ ἐνδημοῦσα πολιτικὴ νόσος εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ δὲ συμπτώματα τῆς νόσου αὐτῆς ἐξεδηλώθησαν πλέον ἔντονα καὶ χαρακτηριστικὰ ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου 1965. Κυρίως αἱ ἀπειλαὶ περὶ κηρύξεως δικτατορίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐχρησιμοποιήθησαν ἐμμέσως κατὰ καιροὺς ἀπὸ πολιτικούς, οἱ ὁποῖοι ἐπεδίωκον νὰ ἀποκτήσουν διὰ τοῦ ἐκβιασμοῦ τούτου, τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, νὰ κυβερνήσουν τὴν χώραν, ὅταν δὲν εἶχον πλέον καμμίαν ἄλλην δυνατότητα, διὰ νὰ τὸν πείσουν.

Εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν τῶν ἀπειλῶν ἐχρησιμοποιήθη καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἠνείχοντο ἢ καὶ θὰ εὐνοοῦσαν τὴν ἐγκαθίδρυσιν δικτατορίας ἐν Ἑλλάδι.

Ἀλλὰ θὰ ἦτο δυνατόν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, εἰς μίαν

ΗΛΙΑ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ
(Αι Ηνωμέναι Πολιτείαι έναντι του Ελληνικού Προβλήματος)
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ - ΑΘΗΝΑΙ 1967

χώραν ὅπως ἡ Ἑλλάς, ἀνήκουσαν εἰς τὴν πλέον νευραλγικὴν Ν.Α. πτέρυγα τοῦ ΝΑΤΟ, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι νὰ ἀνέχωνται, ἄνευ ἀντιδράσεως, τὴν κατάλυσιν τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς κοιτίδα, ἰδίως ὅταν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου διακηρύττουν ὅτι πολεμοῦν ὡς θεματοφύλακές της ;

Ὁ ἁπλοῦς αὐτὸς συλλογισμὸς ὡδήγησε τὸν συγγραφέα τοῦ παρόντος βιβλίου εἰς Οὐάσιγκτων, τὸ θέρος τοῦ 1966, νὰ σφυγμομετρήσῃ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν βαρύνουσαν γνώμην εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν τῶν Η.Π.Α. καὶ νὰ διακριβώσῃ πῶς θὰ ἔβλεπον τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς δικτατορίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἐρωτηθέντες Ἀμερικανοὶ ἡγέται, Ρεπουμπλικάνοι καὶ Δημοκρατικοί, ἀνήκουν εἰς ὅλας τὰς ἀποχρώσεις τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἀπὸ τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς μέχρι τῆς Ἀριστερᾶς τοῦ Κέντρου. Τοῦτο ἐξασφαλίζει, εἰς τὴν ἔρευναν αὐτήν, ἰδιάζουσαν πληρότητα καὶ ἀντικειμενικότητα. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸν τὸ συμπέρασμα, ἐκ τῆς ἐν λόγῳ ἐρεύνης, ὅτι ὅλοι συμφωνοῦν εἰς τὴν ἀνεπιφύλακτον καταδίκην τῆς δικτατορίας, ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν καὶ πρόσχημα, ἐν Ἑλλάδι, μολονότι αἱ ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν προβλημάτων διαφορίζονται οὐχὶ σπανίως.

Ἐπιπροσθέτως, ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν ἔθεσαν τὸν δάκτυλον ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἥλων, ὑποδεικνύοντες τὰς αἰτίας τῶν τοιούτων κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων ἀπειλῶν.

Πλὴν ὅμως, οὐδέποτε ἕνα ἰδανικὸν εἶχε τόσην οἰκουμενικότητα, ὅσην ἔχει σήμερον ἡ Δημοκρατία — ἡ Πρόοδος διὰ τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἐκεῖ, ἀκόμη, ὅπου δὲν λειτουργεῖ, ἡ ἀναστολὴ τῶν λειτουργιῶν της γίνεται εἴτε ἐπ' ὀνόματί της εἴτε διὰ τὸ μέλλον της.

Ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῆς ἐρεύνης αὐτῆς εἶναι, ὅτι ἀρκετοὶ τῶν ἐρωτηθέντων ἐπροχώρησαν καὶ εἰς συγκεκριμένας ὑποδείξεις πρὸς τὸν Θρόνον.

Πέραν τοῦ κεντρικοῦ καὶ φλέγοντος προβλήματος τῆς δικτα-

ΗΛΙΑ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

(Αι Ηνωμέναι Πολιτείαι έναντι του Ελληνικού Προβλήματος)

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ - ΑΘΗΝΑΙ 1967

τορίας, οἱ Ἀμερικανοὶ ἡγέται ἀναλύουν διεξοδικῶς τὴν πολιτικὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔναντι τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς χώρας μας.

Αἱ ἀποκλειστικαὶ αὐταὶ συνεντεύξεις μὲ ἐπιφανεῖς Ἀμερικανούς, δημοσιευθεῖσαι εἰς τὸ «Ἔθνος» καὶ τὴν ἀγγλόφωνον ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Ἄθενς Νταίηλυ Πόστ», τὸν Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον 1966, προεκάλεσαν ζωηροτάτην αἴσθησιν, ἀλλὰ καὶ ἐντόνους ἀντιδράσεις. Συνέβαλον δὲ εἰς τὴν ἀποθάρρυνσιν τῶν μωροφιλοδόξων ὑποψηφίων δικτατόρων, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποίουν ὡς ἐκβιασμὸν τοὺς κινδύνους δικτατορίας, διὰ νὰ ἀποκτήσουν, διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, πολιτικὰ ὀφέλη.

Κυρίως ὅμως, ἐνίσχυσε τὸ — ἰσχυρὸν ἄλλωστε — δημοκρατικὸν πνεῦμα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τῆς δημοσίας προβολῆς τοῦ ἀντι - ὁλοκληρωτικοῦ πνεύματος εἰς τὰς Η.Π.Α. ἔναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ μύθου, ποὺ οἱ «ἐκτροπόφιλοι» ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν, ὅτι, δηλαδή, «οἱ Ἀμερικανοὶ εὐνοοῦν τὴν δικτατορίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, νομίζομεν, ὅτι ἐπεβάλλετο εἰδικώτερον σήμερον, ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Λαὸς θὰ κληθῆ, νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του καὶ ἐπὶ τῶν θεμάτων, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῶν συνεντεύξεων μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἡγέτας.

Ἐλπίζομεν δέ, ὅτι ὁ ἀναγνώστης θὰ τὸ δεχθῆ ὄχι μόνον ὡς μίαν ἐνδιαφέρουσαν δημοσιογραφικὴν προσφοράν, ἀλλὰ καὶ ὡς συμβολὴν εἰς τὰς προσπαθείας ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς ἢ κομματικῆς τοποθετήσεως, πραγματικῶς ἀγωνίζονται διὰ τὴν προάσπισιν τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Δημοκρατίας.

Η.Π.Δ.

Μάρτιος 1967

121.-
Πορτογαλία-Πλοίο "Πέλλα"-Διαμαρτυρία πληρώματος. Λισαβόνα,Πορτογαλία,15/07/1998 (ΑΠΕ-Του Ηλία Βεργίτση).
"Σας παρακαλούμε βοηθήστε μας να πληρωθούμε και να επιστρέψουμε στις πατρίδες μας". Με αυτό το σύνθημα γραμμένο σε πανό, 24 ναυτικοί ενός υπό μαλτέζικη σημαία και ελληνικής ιδιοκτησίας πλοίου, που έχει αγκυροβολήσει στη Λισαβόνα, προσπαθούν να κάνουν γνωστή στον κόσμο την περιπέτειά τους. Πρόκειται για μια υπόθεση που αμαυρώνει το όνομα της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας στην Πορτογαλία, καθώς μερίδα του Τύπου έχει ασχοληθεί με το θέμα, με κάθε άλλο παρά θετική αρθρογραφία.
Με τον τίτλο "Πλήρωμα ελληνικού καραβιού ζητά άμεσο επαναπατρισμό", η πορτογαλική εφημερίδα "Jornal de Noticias" ξεκίνησε την περασμένη εβδομάδα να ασχολείται με την υπόθεση του καραβιού "Πέλλα", το πλήρωμα του οποίου έχει επαναστατήσει, ζητώντας να πληρωθούν καθυστερημένοι μισθοί πολλών μηνών.
Ακολούθησαν και άλλα δημοσιεύματα και το θέμα πήρε τελικά μεγάλες διαστάσεις. Το υπό μαλτέζικη σημαία πλοίο "Πέλλα" ανήκει στην εταιρία PELLA SHIPPING CO. MALTA, που αντιπροσωπεύεται από την ελληνική INTERMARINE, η οποία εδώ και μήνες αδυνατεί να πληρώσει τα δεδουλευμένα του 24μελούς πληρώματός του - όπως υποστηρίζει το ίδιο το πλήρωμα.
Στις 29 Μαίου, το "Πέλλα" έφτασε στη Λισαβόνα, προερχόμενο από την Ουκρανία, μεταφέροντας 27.000 τόνους "clinker", δηλαδή "μαγιάς" που χρησιμοποιείται για την παραγωγή τσιμέντου. Το πλήρωμα, που αποτελείται από τον Ελληνα καπετάνιο και 23 αλλοδαπούς (έναν Ουκρανό, δεκατρείς από τη Σρι Λάνκα, οχτώ Φιλιππινέζους και έναν Βιρμανό), αποφάσισε να ξεκινήσει την εκφόρτωση του εμπορεύματος, με την υπόσχεση ότι η εταιρία θα προβεί σε πληρωμές μισθών από τις εισπράξεις του ναύλου. Οι οφειλόμενοι μισθοί σε κάποιες περιπτώσεις ξεπερνούν τα 24.000 δολάρια (σχεδόν ενός έτους), σύμφωνα με τους ίδιους τους ναύτες. Μετά από υπόσχεση της ιδιοκτήτριας εταιρίας ότι εκπρόσωποί της θα έλθουν στη Λισαβόνα για να πληρώσουν τους ναυτικούς, το μεγαλύτερο μέρος του φορτίου (24.000 τόνοι) ξεφορτώθηκε στις 2 Ιουνίου. Δύο μέρες αργότερα, στις 4 Ιουνίου, οι ναυτικοί, αντιλαμβανόμενοι ότι η εταιρία δεν επρόκειτο να τους πληρώσει, σταμάτησαν την εκφόρτωση του φορτίου. Μετά από παρέμβαση, όμως, της (ελβετικής) ναυλώτριας εταιρίας που έστειλε στο πλήρωμα μικρό ποσό 8.000 δολαρίων (μέρος του ναύλου) για τις άμεσες ανάγκες του, συνεχίστηκε η εκφόρτωση και των υπολοίπων 3.000 τόνων του "clinker".
Μέχρι την περασμένη Τρίτη, το καράβι βρισκόταν αγκυροβολημένο στα ανοικτά του λιμανιού της Λισαβόνας και μόλις χθες οι λιμενικές αρχές έδωσαν άδεια να δέσει στην προβλήτα, και αυτό λόγω της επικινδυνότητας που υπήρχε κατά τη διέλευση άλλων πλοίων προς και από το λιμάνι τη νύχτα.

Ο καπετάνιος

Ο 62χρονος καπετάνιος του "Πέλλα" Στυλιανός Σκαλτσιώτης δεν έκρυψε στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων (ΑΠΕ) ότι όσο διάστημα το "Πέλλα" βρισκόταν στα ανοιχτά του λιμανιού, φοβόταν για τη σωματική του ακεραιότητα, καθώς το αλλοδαπό πλήρωμα ήταν εξαγριωμένο με την πλοιοκτήτρια εταιρία: "Τώρα που δέσαμε στο λιμάνι, νιώθω πιο ήρεμος αλλά το κλίμα στο καράβι εξακολουθεί να είναι άσχημο και εγώ να είμαι ανήσυχος. Αν δεν ήμουν τόσο ψύχραιμος ως άνθρωπος, θα είχα "σπάσει" προ πολλού και θα είχα επιστρέψει στην οικογένειά μου, αλλά δεν μπορώ να το κάνω γιατί ένας καπετάνιος δεν αφήνει ποτέ το καράβι του. Πρέπει να περιμένω να με αντικαταστήσουν πρώτα".
Οπως είπε στο ΑΠΕ ο κ. Σκαλτσιώτης, οι συνθήκες διαβίωσης στο πλοίο δεν είναι πολύ κακές, καθώς η εταιρία έστειλε στις 26 Ιουνίου τρόφιμα. Τρόφιμα έστειλε στο πλήρωμα και το λιμεναρχείο Λισαβόνας για ανθρωπιστικούς λόγους.
Ο καπετάνιος κ. Σκαλτσιώτης είπε στο ΑΠΕ ότι η ΙΝΤΕΡΜΑΡΙΝΕ, με την οποία έρχεται σε καθημερινή επαφή, επιδιώκει να "εκκαθαριστεί" το καράβι μέσω τραπέζης. Γι' αυτό, με αντάλλαγμα την πληρωμή των μισών οφειλών της προς το πλήρωμα, τού προτάθηκε να οδηγήσει το "Πέλλα" στο Γιβραλτάρ, όπου μπορεί να γίνει εκκαθάριση, μια και η πορτογαλική νομοθεσία δεν προβλέπει τίποτα σχετικό, όπως πληροφορήθηκε ο ίδιος από τους πλοιοκτήτες.

Παρεμβάσεις

Ομως, οι λιμενικές αρχές της Λισαβόνας, οι οποίες κατά τον πορτογαλικό Τύπο, φέρονται ενοχλημένες από την όλη κατάσταση, έχουν απαγορεύσει τον απόπλου του "Πέλλα" διότι μετά από έλεγχο που έκανε επιτόπου η λιμενική αστυνομία, αποκαλύφθηκε ότι τα πιστοποιητικά του πλοίου δεν ήταν νομότυπα (είχαν λήξει και δεν ήταν πρωτότυπα).
Κατά δεύτερο λόγο, ο απόπλους έχει απαγορευθεί μέχρι την εξόφληση των χρεών της εταιρίας προς τους οφειλέτες που άσκησαν ασφαλιστικά μέτρα.
Σύμφωνα με το λιμενάρχη Joao Durao, γράφει η εφημερίδα "Jornal de Noticias", το καράβι δεν ανήκει στην αρμοδιότητα του λιμένα Λισαβόνας, το οποίο απλά παρέχει στο πλήρωμα κάθε δυνατή ανθρωπιστική βοήθεια, προμηθεύοντάς τους με τρόφιμα και καύσιμα.
Σύμφωνα με την εφημερίδα "Publico" και "ο λιμένας Λισαβόνας είναι πιστωτής του φορτίου του πλοίου, γιατί εκτός από τα τρόφιμα και τα καύσιμα με τα οποία εφοδίασε το πλήρωμα, έφερε το πλοίο στο λιμάνι, μια επιχείρηση που εκτιμάται ότι κόστισε 15 εκατομμύρια εσκούδος, για να μην αναφερθούμε στο κόστος προσόρμησης του πλοίου, που θεωρείται χαμένα λεφτά".
Στην υπόθεση παρενέβη και η Διεθνής Ομοσπονδία Μεταφορών (ITF) - οργανισμός ο οποίος εκπροσωπεί τους ναυτεργάτες - που υποσχέθηκε να προχωρήσει δια της δικαστικής οδού, ώστε να επιλυθεί το πρόβλημα. Το πιθανότερο που μπορεί να κάνει η ITF, όπως είπε ο γ' μηχανικός του "Πέλλα", ο Nalaka Rajakaruna από τη Σρι Λάνκα, στην εφημερίδα "Publico", είναι να ζητήσει την πώληση του πλοίου σε δημόσιο πλειστηριασμό για να πληρωθούν οι καθυστερημένοι μισθοί. Κατά την εφημερίδα "Jornal de Noticias", παρέμβαση έκανε και η πορτογαλική Ομοσπονδία Ναυτικών Συνδικάτων, μέσω του εκπροσώπου της Alexander Delgado, ο οποίος θεωρεί ότι το "Πέλλα" ουσιαστικά εγκαταλείφθηκε από την INTREMARINE.

Το πλήρωμα

Οι ίδιοι οι ναυτικοί είναι εξαγριωμένοι. Ζητούν την άμεση πληρωμή των μισθών τους και τον επαναπατρισμό τους. Την περασμένη εβδομάδα το πλήρωμα πήγε στην ελληνική πρεσβεία στη Λισαβόνα, όπου επέδωσε ψήφισμα διαμαρτυρίας, ζητώντας τους μισθούς και τον επαναπατρισμό των ναυτικών.
Από τη μεριά της η ελληνική πρεσβεία, η οποία είναι εντελώς αναρμόδια για οποιουδήποτε είδους παρέμβαση, ενημέρωσε τις αρμόδιες υπηρεσίες. Το θέμα είναι εκτός των αρμοδιοτήτων της πρεσβείας μιας και η εταιρία είναι ιδιωτική και το "Πέλλα" είναι με μαλτέζικη σημαία. Πάντως, ήδη, η πρεσβεία της Ελλάδας στη Λισαβόνα έχει έλθει σε επαφή με το μοναδικό Ελληνα πολίτη στο πλοίο - τον καπετάνιο - και ως όφειλε προσφέρθηκε να παράσχει οποιαδήποτε βοήθεια τυχόν χρειαστεί.

Η άποψη της εταιρίας

Σύμφωνα με εκπρόσωπο της εταιρίας INTERMARINE, η οποία πρακτορεύει το πλοίο με έδρα τον Πειραιά, έχουν ήδη κινηθεί οι διαδικασίες για πώληση του "Πέλλα" στην Πορτογαλία, οπότε και θα πληρωθεί το πλήρωμα.
Ο εκπρόσωπος της εταιρίας, ο οποίος θέλησε να κρατήσει την ανωνυμία του, δήλωσε στο ΑΠΕ ότι η INTERMARINE κάνει ό,τι είναι ανθρωπίνως δυνατόν ώστε να πάρει το πλήρωμα τα δεδουλευμένα του και να επαναπατρισθεί. "Η κατάσταση ήδη διευθετείται", είπε ο αρμόδιος. "Παρόμοια προβλήματα αντιμετωπίζει όλη η εμπορική ναυτιλία που βρίσκεται σε δραματική κατάσταση", πρόσθεσε.
Ο εκπρόσωπος της εταιρίας δεν ήταν σε θέση να πει σε πόσα μέλη του πληρώματος οφείλονται χρήματα και πόσα είναι τα χρήματα αυτά. Αρνήθηκε κατηγορηματικά, πάντως, ότι η εταιρία έχει εγκαταλείψει το πλοίο στην τύχη του, όπως γράφει ο πορτογαλικός Τύπος και υποσχέθηκε ότι σύντομα θα φθάσουν στη Λισαβόνα αρμόδιοι για να επιλύσουν οριστικά το πρόβλημα.
Εγγυήτρια τράπεζα του πλοίου στην Ελλάδα είναι η Τράπεζα Αθηνών, που βρίσκεται σε μεταβατική φάση αγοράς της από την Eurobank του ομίλου εταιριών Λάτση.-
(Τ.Α.) ΑΠΕ 15/07 19:42

☞ Ας μην ξεχνάμε πως ο Πάγκαλος υπήρξε θερμός υποστηρικτής της συμφωνίας του Schengen, στην αρμόδια επιτροπή της βουλής (4/6/1997) ★★★ Άραγε, ο Ιμβράκης έχει προϊστάμενο τον Ψυχάρη ; ★★★ Ωχ ! Λάθος ! Τον Πάγκαλο εννοούμε ★★★ Τον Πάγκαλο εννοούμε, ο οποίος άλλωστε διόρισε και τον Ψυχάρη ★★★ Στις 6/6/97, κατά τη συζήτηση του θέματος του διορισμού του Ψυχάρη, μετά από προσφυγή κάποιων πολιτών κατά του διορισμού αυτού, στο Γ' τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας, το Πατριαρχείο (ο Βαρθολομαίος ήταν υπέρ του Ψυχάρη) είχε εκπροσωπήσει ο Αντώνης Βγόντζας, ενώ το Άγιο Όρος είχε εκπροσωπηθεί από τον Προκόπη Παυλόπουλο ★★★ *Ποιός είναι ο Ιμβράκης ;* ★★★ *Λέγονται πολλά. Βλέπετε, όμως, κάποιοι τα κάψαν τα αρχεία του ΕΑΤ-ΕΣΑ, προβλέποντας ακριβώς κάποιες τέτοιες εξελίξεις...* ★★★ Φαίνεται πως κάποιος κάποιον έχει στο χέρι ή πως το ένα χέρι δέρνει τ' άλλο και τα δυο το κίνημα...

☞ Ο Χριστόδουλος «δικαιώνει», τελικά, τους Ιερωνυμικούς ★★★ Ενδιαφέρων τύπος αυτός ο καινούριος αρχιεπίσκοπος με τις τόσο παλιές (προχουντικές) σχέσεις, αλλά και με κάποιες πιο πρόσφατες, όπως αποκαλύπτονται στις σελίδες του «Στόχου» του Καψάλη ★★★ Όσοι δεν έχετε πάντως παλιά φύλλα της φυλλάδας του Γιώργου Καψάλη, μπορείτε να δείτε το σχετικό ρεπορτάζ και την φωτογραφία του Χριστόδουλου (που βγάζει λόγο στο συνέδριο των «στοχικών», στις 29/5/97 - επέτειο της άλωσης της Πόλης) στο ΑΝΤΙ της 3/7/98...

☞ Όχι βέβαια ! ★★★ Δεν πήρε μόνο όπλα ο Τσοχατζόπουλος στις ΗΠΑ ★★★ Πήρε και εντολές ★★★ Και βέβαια και τα όπλα και τις εντολές δεν του τα δώσαν τζάμπα ★★★ Μην σπρώχνεστε ! Όλοι θα πληρώσετε ! Κι απ' ό,τι φαίνεται, όχι μόνο σε χρήμα, αλλά και σε είδος ★★★ «Παλλαϊκή Άμυνα» το λένε το παιχνίδι... ★★★ *Με την ευκαιρία, να πούμε πως απ' τα έντυπα του χώρου μόνο η ΚΟΝΤΡΑ έχει ασχοληθεί - μέχρι στιγμής - με το νέο αυτό «παιχνίδι» του ΥΕΘΑ.*

☞ Επειδή ίσως δεν ήταν σαφή κάποια σημεία στα «πεταχτά» του προηγουμένου τεύχους (11/7/1998), διευκρινίζουμε : **Ο Τσουκάτος, πράγματι, ΓΙΑΟΥΡΤΩΘΗΚΕ. Και φυσικά, στο σημείο όπου έγινε η δολοφονική απόπειρα κατά του Κουσουρή, ΥΠΗΡΧΑΝ ΜΠΑΤΣΟΙ** ★★★ Άλλωστε, ξέρουμε πως και πολλοί μπάτσοι είναι χρυσαυγίτες και πολλοί χρυσαυγίτες είναι μπάτσοι...

☞ Πήραμε το βιβλίο του A. Jappe για τον Γκυ Ντεμπόρ ★★★ Διαβάζουμε : «Η I.S. (Internationale Situationiste = Καταστασιακή Διεθνής) κατακλύζει με κριτικές το Socialisme ou Barbarie («Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα», το περιοδικό που εξέδιδε ο Κορνήλιος Καστοριάδης). Καταγγέλλει πρώτα ότι αυτό επιθυμεί να εναρμονίσει και να εξανθρωπίσει την υφιστάμενη παραγωγή, μετά βλέπει σ' αυτό την έκφραση της πιο αριστερίστικης και της πιο εκκεντρικής μερίδας εκείνων των μάνατζερ και των μεσαίων στελεχών της αριστεράς, που θέλουν να έχουν την επαναστατική θεωρία της πραγματικής καρριέρας τους στην κοινωνία»... «Εάν η λενινιστική στρατηγική της χρησιμοποίησης των ανταγωνισμών του αντιπάλου στρατοπέδου με σκοπό την εξασθένισή του, κατέληξε σε μια πρακτική που αναζητά παντού συμμαχίες, παραμένει εν τούτοις αληθινό ότι η επιδίωξη μιας απλής μετωπικής σύγκρουσης εκ μέρους της πλέον ανίσχυρης δύναμης, είναι αντίθετη με όλους τους κανόνες της στρατηγικής και καθιστά σχεδόν αδύνατη τη νικηφόρα έκβαση του πολέμου»... «Τα καθεστώτα σχεδιοποιημένης οικονομίας ήταν μια εκδοχή προσαρμοσμένη σε καθυστερημένες χώρες και το έργο τους έληξε με την εγκαθίδρυση των βασικών βιομηχανιών»...

Ορισμένες εποχές έδειξαν ότι πίστευαν πολύ στην ισχύ της κριτικής σκέψης. Η εποχή μας αντίθετα –μιλάμε για τις τελευταίες δεκαετίες στην Δυτική Ευρώπη– θεώρησε τους στοχαστές της εντελώς ακίνδυνους και όχι αναίτια. Ανάμεσα στα λιγοστά πρόσωπα πού θεωρήθηκαν εντελώς απαράδεκτα, βρίσκουμε οπωσδήποτε τον Γκυ Ντεμπόρ

Anselm Jappe

☞ Ζούμε, λοιπόν, στην εποχή της μαφίας... ★★★ Στο ΙΣΡΑΗΛ αποκαλύπτονται σχέσεις του υποκόσμου με μέλη της Κνεσέτ (του ισραηλινού κοινοβουλίου ★★★ Στην ΤΟΥΡΚΙΑ καταγγέλλεται ότι, δυο χρόνια μετά το Σουσουρλούκ, αποκαθίστανται οι σχέσεις μεταξύ επισήμου κράτους, παρακράτους και μαφίας ★★★ Στην ΙΤΑΛΙΑ, ο ένας μετά τον άλλο, όλοι οι πολιτικοί αποκαλύπτονται στελέχη και νονοί του οργανωμένου εγκλήματος, ενώ είναι νωπές ακόμη οι αποκαλύψεις των σχέσεων της μαφίας με το ΝΑΤΟ (Gladio, P2 κλπ.) ★★★ Παράλληλα, κάθε τόσο κάποιοι «ειρηνευτές» του ΝΑΤΟ και του ΟΗΕ, σε διάφορα σημεία του πλανήτη φέρονται αναμεμιγμένοι σε λαθρεμπόριο ναρκωτικών, σε εμπόριο παιδιών και λευκής (ή άλλης αποχρώσεως) σαρκός και δεν συμμαζεύεται ★★★ Στην ΣΕΡΒΙΑ, οι σχέσεις κράτους, μυστικών υπηρεσιών και τοπικών μαφιών αποτελούν κοινό μυστικό, ενώ καταγγέλλεται πως μέλη ακροδεξιού εθνικιστικού κόμματος και βουλευτές ορκίζονται ως μέλη συμμοριών οργανωμένου εγκλήματος ★★★ Στην ΚΡΟΑΤΙΑ, εκτός απ' το επίσημο κράτος, το παρακράτος και τις φασιστικές συμμορίες, στενές σχέσεις με την τοπική μαφία εμφανίζεται να έχει και η πρεσβεία της ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ (το προσωπικό της οποίας οργάνωνε πρόσφατα — έναντι αδράς αμοιβής)... κυνηγετικά σαφάρι Σέρβων και Μουσουλμάνων για Δυτικοευρωπαίους τουρίστες !) ★★★ Στις ΗΠΑ, που φαινομενικά «ηγούνται της παγκόσμιας εκστρατείας κατά των ναρκωτικών», αποκαλύπτεται πως ο στρατός τους εκπαιδεύει (στην διαβόητη Escuela de las Americas κι αλλού), όχι μόνο τους «κυνηγούς», αλλά και τους εμπόρους ναρκωτικών σ' ολόκληρη τη Λατινική Αμερική (αλλά και σ' άλλες ηπείρους) με πρόσχημα τον «αγώνα κατά του κομμουνισμού και της τρομοκρατίας». Και βέβαια δεν θα πρέπει κανείς να εκπλήσσεται που οι ΗΠΑ στήριζαν τον Νοριέγκα, όταν εδώ και κάποιες δεκαετίες είχε καταγγελθεί πως ο Κέννεντυ είχε εκλεγεί πρόεδρος με την υποστήριξη της αμερικανικής μαφίας... ★★★ Και στο χορό συμμετέχουν τελικά όλες οι κυβερνήσεις του κόσμου : ΡΩΣΣΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, ΜΕΞΙΚΟ, ΙΑΠΩΝΙΑ, ΓΑΛΛΙΑ... ★★★ **Μοναδική, λοιπόν, εξαίρεση** φαίνεται πως αποτελεί η **ΕΛΛΑΔΑ !** Αν πιστέψουμε τα όσα ακούμε, διαβάζουμε και βλέπουμε στα ΜΜΕ, μπορεί κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι να «απιστούν περί την υπηρεσία», χρηματιζόμενοι ή - πιο απλά - εκβιάζοντας από μικροπωλητές μέχρι μεσοαστούς εργολάβους και πιάνοντας τα από μεσοαστούς εργολάβους μέχρι μεγαλοβιομηχάνους... Μπορεί κάποιοι αστυνομικοί να πουλούν χασίς, ηρωίνη, κοκαΐνη, κρακ... Μπορεί κάποιο άλλοι να είναι ιδιοκτήτες παρανόμων χαρτοπαικτικών λεσχών ή να προωθούν αλλοδαπές μετανάστριες στην πορνεία... Μπορεί κάποιοι εισαγγελείς και δικαστές να κάνουν - με το αζημίωτο - τα στραβά μάτια σ' όλα τούτα... **Προσέξτε, όμως, τη διαφορά : ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΡΗΜΗΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΩΝ (των εκάστοτε κυβερνητών) ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ. ΕΡΗΜΗΝ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ. Αυτό που αλλού αποτελεί τον κανόνα, στα ελληνικά ΜΜΕ δεν είναι παρά «μεμονωμένο περιστατικό διαφθοράς»...**

☞ «Έ, όχι !» θα πούνε μερικοί. «Ξεχνάτε, πολύ εύκολα, τον θαρραλέο, τον αμερόληπτο, τον αδέκαστο, τον αδιάφθορο εισαγγελέα Γεράκη...» ★★★ Όχι **βέβαια ! Τον έχουμε συνεχώς στο μυαλό μας. Κι αυτόν και τους προϊσταμένους του... Απ' τον Κανελλόπουλο (προϊστάμενο της εισαγγελίας Αθηνών), που, με τόση αφοσίωση στο λειτούργημα, κυνηγούσε ακόμη κι εκτός υπηρεσίας τους... ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ, μέχρι τον πρώην πρόεδρο του Αρείου Πάγου, τον Κόκκινο, που μόλις τσέπωσε την πρώτη του σύνταξη έσπευσε - υπόδειγμα αυταπάρνησης ! - να χρησιμοποιήσει τα λεφτά όχι για τον εαυτό του, αλλά για την ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ «ΠΟΛΙΤΩΝ»** (ιδρυμένης ουσιαστικά απ' τον «δικαιωμένο», ως μακαρίτη, Τσεβά)... ★★★ Θα μας πείτε : «Μα, τί παραμύθια είναι αυτά ;». ★★★ Ομολογούμε πως η αρχική ιδέα του «σεναρίου» προέρχεται από κάποιο παλιό τεύχος παλικού κόμικ, που κυκλοφορούσε πριν 10-12 χρόνια και στα ελληνικά, με τον τίτλο «Τζώνυ Λόγκαν». Εκεί πρωτοδιαβάσαμε για την σατανική ΧΟΥΝΤΑ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΟΓΡΙΩΝ που είχε καταφέρει να εξαρθρώσει ο ήρωας του παιδικού περιοδικού, με τη βοήθεια του φίλου του, του Αναρχικού καθηγητή... ★★★ Στο δικό μας το «σενάριο», βέβαια, ο Χριστόδουλος παίζει ήσσονα ρόλο, η θρησκεία, ωστόσο, φαίνεται να διαποτίζει βαθύτατα τις «ιδέες» και τις «ηθικές αρχές» των δικαστικών μας. Η θρησκεία και η πατρίδα... ★★★ «Τότε, λοιπόν, γιατί ανησυχείτε και γιατί ανησυχείτε και τον κόσμο ;» θα επιμείνουν οι κακόπιστοι και στερούμενοι γόνιμης φαντασίας πραγματιστές. **Μα, γιατί ξέρουμε την δικαστική χούντα, ξέρουμε τις καλόγριες, ΑΓΝΟΟΥΜΕ ΟΜΩΣ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΖΩΝΥ ΛΟΓΚΑΝ...** ★★★ Μόνο δε από κάποιες εκρήξεις στο σπίτι του εισαγγελέα Σταθόπουλου, από κάποια παγιδευμένα δέματα σε πρωτοδίκες του Έβρου, από κάποιες κουμπουριές και κάποια μασούρια στην Ευελπίδων, συμπεραίνουμε την ύπαρξή του ★★★ Μόνο απ' αυτά κι απ' τις ασαφείς πληροφορίες των ΜΜΕ για τις συγκεχυμένες διαφωνίες του - έτσι κι αλλιώς ασαφούς και συγκεχυμένου - Βαγγέλη Γιαννόπουλου με «μερίδα του δικαστικού κατεστημένου»...

☞ Κι αφού, όπως τό 'φερε η κουβέντα, αναφέραμε και τον αρχιεισαγγελέα Κανελλόπουλο, ας πούμε πως, σε πρόσφατη συνεδρίαση του «συμβουλίου χαρίτων» - που συζητούσε αίτηση του Παλαιστινίου αγωνιστή Νουμπάνι (που έχει καταδικαστεί σαν υπεύθυνος για την πολύνεκρη έκρηξη παγιδευμένου δέματος στο ταχυδρομείο της Πάτρας, πριν μερικά χρόνια, αν και υπήρχαν σαφείς **αποδείξεις** της ανάμιξης Ισραηλινών πρακτόρων, τις οποίες το δικαστήριο αρνήθηκε να εξετάσει) για μείωση της ποινής που του έχει επιβληθεί, ώστε να αποφυλακιστεί και να φύγει για την Παλαιστίνη - ο Κανελλόπουλος ήταν ο μόνος «απορριπτικός» (ακόμη κι ο ακροδεξιός Ανδρεουλάκος, εμφανιζόταν, τουλάχιστον «ενδοτικός» ★★★ Τόσο ήταν, όμως, το μένος του Κανελλόπουλου και τέτοιας έντασης ήταν οι κορώνες κι οι τσιρίδες που έβγαλε (τον άκουσε όλο το κτίριο, υπάλληλοι των άλλων γραφείων, δικηγόροι, παριστάμενοι πολίτες...), που, τελικά, η αίτηση του Νουμπάνι απορρίφθηκε ★★★ Και, βέβαια, στο ενεργητικό του, ο Κανελλόπουλος έχει και τις ωμές επεμβάσεις του στη δίκη των Αναρχικών συντρόφων που είχαν πιαστεί στο Πολυτεχνείο του 1995...

☞ **Η ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΔΕΝ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΜΟΝΟ ΝΑΥΤΙΑ...** ★★★ Η βρετανική εταιρία Nycomed Amersham παραδέχτηκε, μετά το σάλο που ξέσπασε και τις πιέσεις που δέχτηκε, πως εξήγαγε αίμα και προϊόντα αίματος ΜΟΛΥΣΜΕΝΑ ΑΠ' ΤΗ ΝΟΣΟ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ ΑΓΕΛΑΔΩΝ σε 40 τουλάχιστον χώρες ! ★★★ Φυσικά, η εταιρία είναι ιδιωτική, όπως ιδιωτικά είναι και τα κάθε λογής ιδρύματα (νοσοκομεία, κλινικές) που αγόρασαν τα καλούδια της ★★★ Ήδη, οι σχετικές έρευνες διεξάγονται από ιδιωτικούς αστυνομικούς ★★★ Σε λίγα χρόνια - αν αποδειχθεί η ενοχή των υπευθύνων - θα συλληφθούν από κάποιους μπάτσους ιδιωτικοποιημένους, θα κάτσουν στο εδώλιο κάποιου ιδιωτικοποιημένου δικαστηρίου και - αν το απαιτήσει το τότε πλέγμα των ιδιωτικών συμφερόντων - θα οδηγηθούν σε κάποιες φυλακές ιδιοκτησίας κάποιας πολυεθνικής «σεκιούριτυ» ★★★ (Ήδη στην Βρετανία λειτουργούν φυλακές που ανήκουν σε ιδιωτικές εταιρίες - που εκμεταλλεύονται οικονομικά και την εργασία των κρατουμένων και τα λεφτά των φορολογουμένων, ενώ το κράτος περιορίζεται στην «υψηλή εποπτεία». Το αντίθετο συμβαίνει στην Κίνα - όπου ο καπιταλισμός είναι κρατικός...) ★★★ Το κράτος, βέβαια, θα περιορίζεται σε καθήκοντα καθαρά «διοικητικά», χωρίς να διοικεί και να ελέγχει απολύτως τίποτε, γλυτώνοντας έτσι κι απ' όσους τυχόν θα του ζητούσαν ευθύνες... ★★★ Κι ο «απλός πολίτης» που ήδη νοιώθει ναυτία ; ★★★ **ΑΥΤΟΣ ΘΑ ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΠΕΘΑΝΕΙ ΑΠΟ «ΚΡΟΪΤΣΦΕΛΝΤ-ΓΙΑΚΟΜΠ», ΑΠΟ «ΑΛΤΣΧΑΪΜΕΡ», ΑΠΟ «ΑΙΗΤΖ» ή ΑΠ' Ο,ΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΟΥΝ ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΙΑΤΣΑ ΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΛΗΘΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΑΝΤΙΒΙΩΤΙΚΑ...**

☞ Μια απ' τις πιο σκοτεινές σελίδες της σύγχρονης ιστορίας (που αφορά και την Ελλάδα) προσπαθεί να φωτίσει το ΠΟΝΤΙΚΙ στα τελευταία δυο τεύχη του : **την «υπόθεση Μποχάν»** ★★★ Αξίζει τον κόπο να διαβάσει κανείς τις δυο συνέχειες των περιπετειών του Ρώσου Κα-Γκε-Μπίτη που έγινε Αμερικάνος Σιατζής ★★★ Έχουν «σασπένς», παράλληλα όμως προβληματίζουν... ★★★ Και, για να μείνουμε στο ΠΟΝΤΙΚΙ, σημειώνουμε πως ήταν το μόνο έντυπο - απ' όσα είδαμε και ζητάμε συγγνώμη απ' όσα δεν είδαμε - που ασχολήθηκε με τις σχέσεις του προσφάτως αποβιώσαντος ακροδεξιού Αμερικανού γερουσιαστή, Barry Goldwater (του «H_2OOr», όπως αυτοονομαζόταν σε παλιές προεκλογικές του αφίσες)... ★★★ Οι μνήμες πάντα χρειάζονται.

☞ Και, με την ευκαιρία, να πούμε πως μας άφησε χρόνια κι ο πρώτος «πρωθυπουργός» της χούντας, ο αρεοπαγίτης Κωνσταντίνος Κόλλιας.

☞ Από συνέντευξη του Ακίν Μπιρντάλ (παρά λίγο θύματος δολοφονικής επίθεσης της ΤΙΤ, της «Τουρκικής Ταξιαρχίας Μίσους», όπως διόρθωσε τουρκόφωνος φίλος μας τη μετάφραση του τίτλου «Türk Intikam Tugayi» που είχαμε δημοσιεύσει στο προηγούμενο τεύχος) στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (20/7/98) : «Πιστεύω ότι οι χώρες μας χρειάζονται δημοκρατικές πολιτικές που θα μεταβάλουν τις πολιτικές εκείνων που έκαναν τους λαούς μας εχθρούς. Γι' αυτό είμαι αντίθετος με το σλόγκαν ''Φίλος μου είναι ο εχθρός του εχθρού μου''...»

☞ Περί των **«ΑΚΡΟΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΟΜΑΔΩΝ»** του κ. ΡΩΜΑΙΟΥ : «Για τις δηλώσεις του Γενικού Γραμματέα του ίδιου υπουργείου (Υ.Δ.Τ.), που στην προσπάθειά του να μειώσει την εντύπωση για τα επεισόδια της 21/4/1975, κατέφυγε στην περίφημη θεωρία των ''αντιθέτων μερών'' και ταύτισε παράνομες νεοφασιστικές οργανώσεις με νόμιμα κόμματα και νόμιμες οργανώσεις της κεντροαριστεράς,... η θεωρία των ''αντιθέτων άκρων'' - ακροδεξιά στις προθέσεις της και αλάνθαστα νεοφασιστική στις συνέπειές της - δεν είχε, ως τώρα, υποστηρικτεί στην Ελλάδα, γιατί, απλούστατα, ήταν πολυτέλεια : Αρκούσε η αντικομμουνιστική ψύχωση. Δεν είναι τυχαίο ότι πρωτοεμφανίζεται με τις παραπάνω δηλώσεις, μόλις η αντικομμουνιστική ψύχωση παύει να έχει οποιαδήποτε απήχηση...». - *Από το βιβλίο του Τζιουζέπε Γκάντι «Νεοφασισμός στην Ευρώπη», Οκτώβρης 1975. (Τα επεισόδια κατά την πορεία της 21/4/75 έξω απ' την Αμερικάνικη πρεσβεία είχαν αποδοθεί σε «ακροαριστερούς» και «ακροδεξιούς» προβοκάτορες, όχι μόνο απ' την κυβέρνηση της Ν.Δ., αλλά κι από τα κόμματα της κοινοβουλευτικής «αριστεράς». Το ίδιο και πολλά άλλα επεισόδια, όπως εκείνα της απεργίας των οικοδόμων - 3/6/75 - κ.λπ. Σε κάθε περίπτωση, η εξουσία προσπαθούσε να δείξει τις ταξικές συγκρούσεις σαν «ξεκαθάρισμα λογαριασμών» των «εν τέλει συναντώμενων άκρων»...).*

☞ **ΤΡΑΓΙΚΟΣ Ο ΧΑΜΟΣ ΤΩΝ 4 ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ (3 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΚΙ ΕΝΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΟΥ, σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση) ΣΤΙΣ 22/7/98, ΣΤΟΝ ΚΑΡΕΑ. ΒΑΡΥΤΑΤΕΣ ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ, ΒΑΡΥΤΑΤΕΣ ΟΜΩΣ ΚΙ ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΙΜΗΤΩΝ ΤΗΣ. ΑΛΗΘΕΙΑ, ΟΜΩΣ, ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΑΝΑΛΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΙΔΗΣΗΣ (τουλάχιστον απ' την κρατική ΕΡΑ) ΔΕΝ ΘΥΜΗΘΗΚΕ ΤΟΥΣ 14 ΝΕΚΡΟΥΣ (ΠΡΙΝ ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ) ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΚΑΡΙΑ ;**

☞ Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων ενάντια στην ετοιμαζόμενη νομοθετική ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων. Το μέλλον θα δείξει... Τί θα δείξει ; **Μα, το πώς οι κυβερνητικοί συνδικαλιστές γίνονται κυβερνητικοί βουλευτές, ξεπουλώντας τους ταξικούς τους συντρόφους...**

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Αναμφίβολα πρόκειται για την πιο γνωστή ακροδεξιά οργάνωση των ημερών μας.

Η πρόσφατη δολοφονική επίθεση εναντίον του φοιτητή Δημήτρη Κουσουρή δεν είναι βέβαια η πρώτη και - δυστυχώς - δεν προβλέπεται να είναι και η τελευταία εγκληματική ενέργεια των θαυμαστών του τρίτου ράιχ και των επιπευγμάτων του.

Φαίνεται, ωστόσο, πως η απόπειρα δολοφονίας του Κουσουρή «ευαισθητοποίησε» τους «διαμορφωτές της κοινής γνώμης» που αποφάσισαν, τελικά, να ασχοληθούν με τα ες-ες του Μιχαλολιάκου. (Πρέπει, ωστόσο, να πούμε πως υπήρχαν και κάποιοι - έστω και λίγοι - που είχαν ασχοληθεί μαζί τους και παλιότερα).

Σήμερα, θα δώσουμε στους αναγνώστες μας έναν πρώτο κατάλογο μελών της Χρυσής Αυγής.

ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ. Ως γνωστόν, είναι ο «φύρερ» της Χ.Α. Στον «χώρο» των ακροδεξιών εμφανίζεται από πολύ παλιά, όταν το όνομα και το τηλέφωνό του βρίσκονται στην ατζέντα του βομβιστή Αριστοτέλη Καλέντζη. Από το 1978 εμφανίζεται σαν «εκδότης - διευθυντής» του περιοδικού «Χρυσή Αυγή» (Που τότε κυκλοφορεί σε κοινό χαρτί, λίγες σελίδες και κακή εκτύπωση). Διοικεί τη Χ.Α. σαν πραγματικός «φύρερ». Πάντα έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο (και ίσως τον μόνο λόγο) στην οργάνωση. Έτσι, αυτός είναι ου παίρνει την απόφαση για την κάθοδο της Χ.Α. στις ευρωεκλογές του 1994. Ο ίδιος άλλωστε έχει αποφασίσει να δεχθεί η οργάνωση οικονομική ενίσχυση από το ΠΑΣΟΚ, υποσχόμενος να «σπάσει» εκλογικά τη Νέα Δημοκρατία. Πρέπει να πούμε πως αρκετοί - ιδίως οι νεώτεροι στην ηλικία χρυσαυγίτες - δεν είδαν με καλό μάτι τις πολιτικές φιλοδοξίες του φύρερ τους και τον κατηγόρησαν για «συμμετοχή στο δημοκρατικό παιχνίδι» και «μόλυνση από το εβραιομασονικό κατεστημένο». Ο αρχηγός, όμως, είχε αποφασίσει : "...Ναι. Θα προσπαθήσουμε να κάνουμε πολιτική... Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" θα λάβει την οριστική της απόφαση μέσα στις επόμενες δύο εβδομάδες για την συμμετοχή της στις Ευρωεκλογές. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι η απόφαση αυτή θα είναι θετική".(Άρθρο του στο τεύχος 83 του μηνιαίου περιοδικού, Μάρτης 1994). Στο μεταξύ, κυκλοφορεί και η εβδομαδιαία ομώνυμη φυλλάδα, με τον Μιχαλολιάκο να εμφανίζεται και πάλι ως «εκδότης - διευθυντής» και κύριος αρθρογράφος. Παράλληλα, ασχολείται και με τις «δημόσιες σχέσεις» της οργάνωσης, περιοδεύοντας και μιλώντας σε τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς. Έτσι, τον Μάρτη του 1994, δίνει συνέντευξη στον δημοσιογράφο του **CENTER TV** (της Καβάλας), **Τουλκίδη**, ενώ τον ίδιο μήνα πρωτοστατεί σε «εκδήλωση συμπαράστασης στον σερβικό λαό», που διοργανώνει η Χ.Α., εκμεταλλευόμενη τις τότε διεθνείς συγκυρίες για να τραβήξει ψηφοφόρους ή έστω για να πείσει τους χρηματοδότες της ότι θα τραβήξει. Έχει προηγηθεί η «κινητοποίηση» της Πρωτομαγιάς, δηλαδή το πέταγμα φειγ-βολάν με το σύνθημα "ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ - ΚΑΘΕ ΞΕΝΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΝΕΡΓΟΣ". Παρ' όλα αυτά, στις ευρωεκλογές η Χ.Α. πατώνει και δεν καταφέρνει να συγκεντρώσει ούτε 0,1 %. Αντίθετα, ωστόσο, με τα υπόλοιπα ακροδεξιά σχήματα που συμμετέχουν σ' εκείνες τις εκλογές : **Εθνικιστική Παράταξη** («Συμμαχία» βασιλικών και φασιστών, αποτελούμενη από το **Κόμμα Εθνικών Αγωνιστών - Ε. Τσιτουρας, Κόμμα Εθνικής Αφυπνίσεως - Η. Σκριβάνου, Κόμμα Εθνικιστικής Αναγεννήσεως - Ι. Γεώργας**), **Εθνικό Κόμμα - Εθνική Πολιτική Ένωσις (ΕΠΕΝ.** Χουντικοί παπαδοπουλικοί μ' επικεφαλής τον πρώην ευρωβουλευτή **Χρύσανθο Δημητριάδη)**, η Χ.Α. δεν φαίνεται να πτοείται από την εκλογική νίλα και - το κυριώτερο - δεν φαίνεται να χάνει την υποστήριξη των «ισχυρών φίλων» της που την χρηματοδοτούν, αλλά και την καλύπτουν όποτε χρειάζεται. Ποιοί είναι αυτοί οι «φίλοι» είναι εύκολο να το εντοπίσει και να το καταλάβει κανείς, αν και - βέβαια - είναι δύσκολο να το αποδείξει. Ο Μιχαλολιάκος είναι γιος του **Γεωργίου Μιχαλολιάκου**, ενός απόστρατου αξιωματικού του στρατού ξηράς που έδρασε κατά την κατοχή και τον εμφύλιο σε Μάνη κι Αθήνα. Απ' τον πατέρα, ο γιος δεν πήρε μόνο την εθνικιστική, αντικομμουνιστική και φιλοναζιστική ιδεολογία... Πήρε και την... υποδομή της οργάνωσής του : Γνωστούς, σχέσεις, επαφές, κάθε μορφής υποστήριξη. Χαρακτηριστική είναι η παρακάτω φράση, που δημοσιεύθηκε στο φύλλο της εβδομαδιαίας «Χ.Α.» στις 21/7/95 : «ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΠΑΡΑΠΟΙΟΥΝ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ .ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ "ΑΚΑΤΑΧΩΡΗΤΟΙ" ΑΡΑ "ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ".». Μ' άλλα λόγια, ο Μιχαλολιάκος έχει ελεύθερη πρόσβαση στα αρχεία του υπουργείου συγκοινωνιών, της αστυνομίας και, ποιός ξέρει πού αλλού. Παράλληλα, κάποιοι αναλαμβάνουν να τον κάνουν... τηλεοπτικό αστέρα. «Όσοι ζωντανοί...» είναι ο τίτλος (δανεισμένος απ' το ομώνυμο βιβλίο του Ίωνος Δραγούμη) της εβδομαδιαίας εκπομπής που παραχωρεί στον **Μιχαλολιάκο** ο βασιλοχουντικός ιδιοκτήτης του **ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ, Γρηγόρης Μιχαλόπουλος.** (Η εκπομπή «κόπηκε» στις αρχές της φετεινής χρονιάς). Στις βουλευτικές εκλογές του 1996, ο **Μιχαλολιάκος** είναι και πάλι υποψήφιος στη Β' Αθήνας.

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 1994 ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
1. Μιχαλολιάκος Νικόλαος του Γεωργίου
2. Ανδρουτσόπουλους Αντώνιος του Ανδρέα
3. Αλευράς Λυκούργος του Διονυσίου
4. Βασταρδής Βασίλειος του Νικολάου
5. Γεωργιάδης Σταύρος του Θεμιστοκλή
6. Γιαννοπούλου Δέσποινα του Αυγερινού
7. Μαυρίδης Εμμανουήλ του Γεωργίου
8. Νασσοπούλου Αθηνά του Κωνσταντίνου
9. Παππάς Χρήστος του Ηλία
10. Πέτρου Δημήτριος του Κωνσταντίνου
11. Ράσαϊκος Ηλίας του Τραϊανού
12. Σκαρμαλιωράκης Ευάγγελος του Ιωάννου
13. Ταβουλάρης Νικόλαος του Νικολάου - Βασιλείου
14. Τσάμης Νικόλαος του Λαζάρου
15. Τσιακτάνης Κωνσταντίνος του Ιωάννου

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ (ή ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ) ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ : Το νούμερο 2 της Χ.Α. Παλιός στην οργάνωση, «υπεύθυνος αισθητικής» του μηνιαίου περιοδικού (μέχρι πριν έναν χρόνο περίπου), τακτικός αρθρογράφος του μηνιαίου και του βδομαδιάτικου οργάνου, συγγραφέας του βιβλίου «ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΧΥΛΙΟΥ» που κυκλοφόρησε πέρισυ απ' τον εκδοτικό οίκο της Χ.Α., τον «ΗΛΙΟΦΟΡΟ», υποψήφιος ευρωβουλευτής το 1994 (αι μάλιστα σε θέση «εκλέξιμη»), υποψήφιος βουλευτής το 1996. Ο **Ανδρουτσόπουλος**, σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, κατάγεται από τη Μεσσηνία. Συχνά επισκέπτεται την Καλαμάτα, όπου εμφανίζεται να βολτάρει με στολή παραλλαγής και συνοδευόμενος από δυο ντόμπερμαν κι από τον κολλητό του **«Χάρο»** (τον μπάτσο που είχε αποπειραθεί να δολοφονήσει την Μέλπω Κορωναίου, πριν δυο χρόνια). Το 1997 ο **Ανδρουτσόπουλος** (ως «Α. Ανδρουτσόπουλος») προάγεται σε «διευθυντή» του μηνιαίου περιοδικού, ενώ ο →

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

→ **Μιχαλολιάκος** περιορίζεται στο ρόλο του «εκδότη». Από το 1997, ωστόσο, ο **Ανδρουτσόπουλος** αρθρογραφεί σπανιότατα. Άραγε αφιερώνει το χρόνο του στη συγγραφεί βιβλίων ή σε κάποια νέα «καθήκοντα», ως «μάχιμος», όπως δείχνουν τα τελευταία γεγονότα ;

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΗΣ «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ» ΣΤΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 22/9/96

Α' Αθήνας
Ανδρουτσόπουλος Αντώνιος του Ανδρέα
Β' Αθήνας
Μιχαλολιάκος Νικόλαος του Γεωργίου
Α' Πειραιά
Πενταρβάνης Μ.
Σκάντζος Νικόλαος του Η.
Β' Πειραιά
Ζωάκος Κ.
Υπόλοιπο Αττικής
Γιαννοπούλου Ελισσάβετ
Α' Θεσσαλονίκης
Λάσκαρης Χρήστος
Β' Θεσσαλονίκης
Παπαδόπουλος Χρ.
Ημαθίας
Κουσουμβρής ή Κουτσουμβρής Σ.
Κιλκίς
Δημοπούλου Γεωργία
Πέλλας
Ιωαννίδου Μαρία
Πιερίας
Χρυσομάλλης Απ.
Σερρών
Καραγιάννης Δημήτριος του Ν.
Χαλκιδικής

Δράμας
Παπαδόπουλος Θ.
Έβρου
Μιχαλολιάκος Ν. (;)
Καβάλας
Κωνσταντινίδης Κυρ.
Ξάνθης
Πέτρου Δημήτριος του Κωνσταντίνου
Ροδόπης
Γκέκας Στ.
Γρεβενών

Καστοριάς

Κοζάνης
Μησιάκας Γ.
Φλώρινας
Βασιλειάδης Π.
Άρτας
Γκαρέτσος Χρήστος
Θεσπρωτίας
Σκούρτης Γ.
Ιωαννίνων
Παππάς Χρήστος του Γεωργίου
Πρέβεζας
Δράκος Ι.
Καρδίτσας
Μπάδρας Β.
Λάρισας
Ζουρνατζής Αλ.
Μαγνησίας
Μπαϊκούσης Κ.
Τρικάλων
Βακρινός Ν.
Ζακύνθου

Κερκύρας
Τσάμης Ν.
Κεφαλλονιάς

Λευκάδας

Αιτωλοακαρνανίας
Καρακατσέλος Γ.
Αχαΐας
Χασάπης Ευθύμιος
Ηλείας
Ζαρούλια Ελένη
Βοιωτίας
Αλευράς Λ.
Ευβοίας
Μπράταλος ή Μπράτσαλος Γ.
Ευρυτανίας

Φθιώτιδας
Τσάμης Ν. (Συνωνυμία με τον υποψήφιο Κερκύρας ;)
Αργολίδας
Μπέλμπας Απ.
Αρκαδίας
Βουλδής Ι.
Κορινθίας
Γιαννόπουλος Ι.
Λακωνίας
Πρελεράκος Δ.
Μεσσηνίας
Ανδρουτσόπουλος Ν.
Λέσβου

Σάμου

Χίου

Δωδεκανήσων
Μάλαμα Αικατερίνη
Κυκλάδων
Δαλιάνη Αθηνά
Ηρακλείου
Σκαρμαλιωράκης Ευάγγελος
Λασηθίου

Ρεθύμνου

Χανίων
Μπότσαρης Σ.

Τα στοιχεία προέρχονται από το ειδικό ένθετο που κυκλοφόρησε το ΠΟΝΤΙΚΙ στις 19/9/1996. Κάποιες λεπτομέρειες τις συμπληρώσαμε εμείς.

→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

→
PETROVIC DRAGAN : Σέρβος ακροδεξιός. «Συναγωνιστής» της Χ.Α.
ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ : Συνεργάτης του περιοδικού «Ενδοχώρα» που εκδίδει η Χ.Α. στην Αλεξανδρούπολη.
ΑΓΤΖΙΔΗΣ ΒΛΑΣΗΣ : Συνεργάτης της «Ενδοχώρας».
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΣ : Γενικός γραμματέας του σωματείου εργαζομένων της καπνοβιομηχανίας Γεωργιάδη «Ο Σπάρτακος». Το σωματείο εκδίδει κάθε τόσο προκηρύξεις ρατσιστικού περιεχομένου που κάθε φορά αναδημοσιεύονται στα έντυπα της Χ.Α.
ΑΜΟΙΡΙΔΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ : Συνεργάτις της «Ενδοχώρας», στη Λάρισα.
ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ : Αδελφός του «Περίανδρου». Μαχητικό μέλος της Χ.Α.
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΟΣΜΑΣ : Πρόεδρος του «Συλλόγου δια την Προστασίαν του Ελληνικού Πολιτισμού», πλατφορμικής οργάνωσης της Χ.Α. στην Κυπαρισσία.
ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ Κ. : Πρόκειται για τον γνωστό «θεωρητικό» της χούντας. Βέβαια, ο Γεωργαλάς δεν είναι μέλος της Χ.Α., αυτό όμως δεν εμποδίζει τους χρυσαυγίτες να τον θεωρούν έναν από τους «μείζονες προφήτες» τους.
ΓΕΩΡΓΙΛΑΣ Μ. : Συνεργάτης του μηνιαίου περιοδικού της Χ.Α.
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ/ΙΩΑΝΝΗΣ : Συνεργάτης της εβδομαδιαίας.
ΓΚΡΙΓΚΑΣ ΛΕΩΝ. ΤΟΥ Γ. ΓΥΘΕΙΟΥ 162 ΣΠΑΡΤΗ 0731-82535 : Μέλος της Χ.Α. στην Σπάρτη.
ΔΑΜΗΛΑΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ : Μέλος.
ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ : Ένας ακόμη απ' τους «μείζονες προφήτες» της Χ.Α. Παλιός τεταρταυγουστιανός, τηλεοπτικός αστέρας του ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ και συγγραφέας βιβλίων πατριδοκαπηλικού και ρατσιστικού περιεχομένου.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δ. : Τακτικός αρθρογράφος των δυο εντύπων της Χ.Α
ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ. : Στέλεχος της Χ.Α. με συνεντεύξεις σε ραδιόφωνα και τηλεοράσεις πριν τις εκλογές του 1996. Έχει φωτογραφηθεί επανειλημμένα σε εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις της Χ.Α. Θεωρείται «μαχητικός».
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ Ν. : Τακτικός αρθρογράφος στην εβδομαδιαία εφημερίδα.
ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ : Χρονογράφος στην εβδομαδιαία εφημερίδα.
ΚΑΡΝΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ : Συνεργάτης των εντύπων της Χ.Α. (Ίσως να είναι ψευδώνυμο).
ΚΟΡΜΑΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΟΥ Α. : Δικηγόρος - Πολιτικός επιστήμων. Μέλος του «Οργανισμού για τη Διεθνοποίηση της Ελληνικής Γλώσσας». Αρθρογράφος σε πολλά ακροδεξιά έντυπα, όπως στην «Ενδοχώρα», στην «Μάχη & Επιβίωση» (του Καζακέα) και αλλού. Συγγραφέας 6-7 βιβλίων εθνικιστικού και ρατσιστικού περιεχομένου που κυκλοφορούν απ' τις «Εκδόσεις Εθνικής Αυτογνωσίας» (του Ιωάννη Χρ. Γιαννάκαινα). Δεν είναι μέλος (απ' όσο ξέρουμε), συνεργάζεται όμως στενά με τον Μιχαλολιάκο.
ΚΟΥΣΟΥΜΒΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ : Τακτικός συνεργάτης των εντύπων της Χ.Α. Μαχητικό στέλεχος. Αναμεμιγμένος στην δολοφονική απόπειρα εναντίον του Δ. Κουσουρή.
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ : Συνεργάτης της «Ενδοχώρας» και άλλων ακροδεξιών εντύπων.
ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (ΓΕΩΡΓΙΟΣ) : Συνεργάτης της «Ενδοχώρας»
ΜΑΣΤΟΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (ΓΕΩΡΓΙΟΣ) : Συγγενής (γιος ή ανιψιός) του εκδότη της εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, Ιωάννη Μάστορα (που ήταν υποψήφιος βουλευτής της «Εθνικής Παράταξης» του Στεφ. Στεφανόπουλου το 1977). Τακτικός αρθρογράφος των εντύπων της Χ.Α. Ασχολείται κυρίως με τα «μουσικά θέματα» (όϊ, χέβυ μέταλ κ.λπ.). Είναι από τα μαχητικά στελέχη της οργάνωσης.
ΜΑΤΘΑΙΟΥ Α. ΤΟΥ Π. : Στέλεχος της Χ.Α. Έχει εμφανισθεί σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές.
ΜΠΑΛΛΑΣ ΧΡΥΣ. ΤΟΥ Κ. ΣΥΓΓΡΟΥ 25 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 031-539604 : Στέλεχος της Χ.Α. στη Θεσσαλονίκη. Η διεύθυνση και το τηλέφωνό του εμφανίζονται να ανήκουν στην «τοπική οργάνωση» της Χ.Α.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. : Συνεργάτης των εντύπων της Χ.Α.
ΠΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. : Πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων καπνοβιομηχανίας Θ. Γεωργιάδη «Ο Σπάρτακος»,
ΠΑΠΠΑ ΕΛΕΝΗ : Τακτική αρθρογράφος των εντύπων της Χ.Α.
ΠΑΠΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡ. : Συγγενής (θείος ;) του Χρήστου Παππά. Ταξίαρχος ε,α. Συνεργάτης των εντύπων της Χ.Α.
ΠΑΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ : Στέλεχος της Χ.Α. «Ταμίας» της οργάνωσης μέχρι το 1995. Υποψήφιος στις ευρωεκλογές του 1994 και στις εκλογές του 1996.
ΠΑΡΤΣΑΝΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ : «Ταμίας» της οργάνωσης από το 1995 μέχρι σήμερα.
ΠΛΙΑΦΑΣ ΦΩΤΙΟΣ : Μέλος της Χ.Α. στην Θήβα.
ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ : Στέλεχος των οργανώσεων «Χ» (των απογόνων του Γρίβα), «Πατριωτικού Συνδέσμου Αθηνών - Ο Ιωάννης Καποδίστριας», «Συνδέσμου Μακεδονομάχων», «Συνδέσμου Ριμινιτών - Ιερολοχιτών» και πιθανώς και άλλων που δεν έχουν πέσει στην αντίληψή μας. Δεν πρέπει να είναι μέλος της Χ.Α., συνεργάζεται, ωστόσο, στενά με τον Μιχαλολιάκο.
ΣΚΑΝΤΖΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ Η. ΣΩΤΗΡΟΣ 74 4125695, ΠΕΙΡΑΙΑΣ : Στέλεχος της Χ.Α. Υπεύθυνος της οργάνωσης στον Πειραιά. Στο σπίτι του (γωνία με την Ηρώων Πολυτεχνείου) λειτουργούν τα τοπικά γραφεία της Χ.Α. Ήταν υποψήφιος.
ΣΚΑΡΜΑΛΙΩΡΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ : Συγγενής του επί χούντας διοικητή της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας. Στέλεχος της Χ.Α. Συνεργάτης των εντύπων της. Ήταν υποψήφιος
ΤΖΙΜΑΣ Φ. : Συνεργάτης των εντύπων της Χ.Α.
ΦΙΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ Π., ΑΛΙΜΟΥΝΤΟΣ 32 9917455 : Μέλος της Χ.Α. Συνεργάτης των εντύπων της.
ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ) : Μέλος ακροδεξιών ποντιακών οργανώσεων. Συνεργάτης της «Ενδοχώρας».
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Ι. : Μέλος. Συνεργάτης των εντύπων της Χ.Α.
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ Κ. : Μέλος. Συνεργάτης των εντύπων της Χ.Α.

Περισσότερα στοιχεία στα επόμενα τεύχη.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

➜ Στις 2/7/1998, στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, δημοσιεύθηκε πολύ ενδιαφέρον και εκτενές ρεπορτάζ για τη Χ.Α., με κάποια στοιχεία για τις σχέσεις της με την αστυνομία, τα οποία - κατ' αρχήν - φαίνονται σωστά, δεν τα έχουμε, ωστόσο, διασταυρώσει και επιφυλασσόμαστε.-

Ο Μιχαλολιάκος είχε πράγματι πιαστεί στα επεισόδια της κηδείας του εκτελεσμένου βασανιστή Μάλλιου (στα οποία έχουμε αφιερώσει εκτενή αναφορά σε προηγούμενο τεύχος). Ο λόγος της σύλληψής του, πάντως, ήταν ότι «επέδειξε, με τρόπο υβριστικό και περιφρονητικό, τα γεννητικά του όργανα στους εκπροσώπους του τύπου» (κάτι που - αν θυμόμαστε καλά - είχε κάνει στα ίδια επεισόδια και κατοπινός βουλευτής της Ν. Δ.). Πολλοί, βέβαια, αυτό το θεωρούν κακούργημα. Δεν είμαστε απ' αυτούς. Για μας, άλλα είναι τα εγκλήματα του φύρερ της Χ. Α.

ΔΥΟ ΠΡΩΤΑ (ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ) ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΚΡΟΔΕΞΙΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟ «ΕΠΙΣΗΜΟ» ΚΡΑΤΟΣ

1. Το «επίσημο» κράτος θέλει βέβαια να χρησιμοποιεί τις ακροδεξιές οργανώσεις για τους σκοπούς τους. Οι τακτικοί στόχοι αυτής της χρησιμοποίησης είναι :

α) Εξόντωση πολιτικών αντιπάλων, όποτε οι συνθήκες δεν επιτρέπουν αυτό το έργο στα «επίσημα» κρατικά όργανα (π.χ. στην αστυνομία και στα δικαστήρια).

β) Τρομοκράτηση πολιτικών αντιπάλων ή και μαζικοτέρων κινημάτων, με στόχο την αδρανοποίηση τους.

γ) Τρομοκράτηση πολιτικών αντιπάλων ή και μαζικοτέρων κινημάτων, με στόχο την ευκολώτερη αποδοχή της παρεχομένης κρατικής «προστασίας».

δ) Τρομοκράτηση πολιτικών αντιπάλων ή και μαζικοτέρων κινημάτων, με στόχο την απόσπαση ευνοϊκής ψήφου (ωμός δηλαδή εκβιασμός).

ε) Εκτόνωση των εντάσεων με τη χρησιμοποίηση των ακροδεξιών ως «αποδιοπομπαίων τράγων» την κατάλληλη στιγμή.

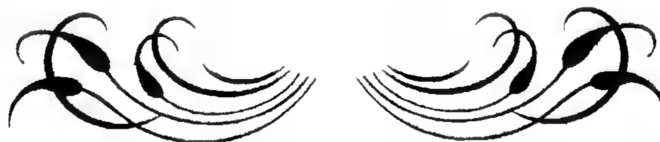
στ) Κάλυψη ευθυνών κρατικών οργάνων με την απόδοση των αξιοποίνων πράξεων των πρώτων σε κάποιους ακροδεξιούς.

ζ) Χρησιμοποίηση των ακροδεξιών σε υπεύθυνες θέσεις του κρατικού μηχανισμού (χαρακτηριστικότατη η χρησιμοποίηση του Ι. Μεταξά απ' τον Γεώργιο Γλύξμπουργκ ή των «αποστατών» από τον Κωνσταντίνο Γλύξμπουργκ), εφ' όσον θεωρούνται πιο «έμπιστοι», αφού το επίσημο κράτος μπορεί ανά πάσα στιγμή να τους εκβιάσει.

η) Χρησιμοποίηση των ακροδεξιών ως χαφιέδων (σ' αυτό έχουν ιδιαίτερο ταλέντο).

2. Σε καμμιά περίπτωση, πάντως, το «επίσημο» κράτος δεν θέλει να χρησιμοποιηθεί απ' τους ακροδεξιούς.

3. Φυσικά, το «παιχνίδι» είναι γνωστό μόνο στην ηγεσία των ακροδεξιών οργανώσεων. Τα ανώτερα στελέχη ίσως κάτι να υποψιάζονται. Από 'κει και κάτω, τα μεσαία και κατώτερα στελέχη και τα απλά μέλη δεν έχουν ιδέα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ : Καθαρά τεχνικοί λόγοι δεν μας επέτρεψαν στο σημερινό τεύχος την δημοσίευση των επιστολών των συντρόφων Τάσου Μπαρζούκα και Τάσου Παπαδόπουλου. Τους ζητάμε συγγνώμη. Οι επιστολές τους θα δημοσιευτούν - εκτός κι αν μας ξαναχαλάσει το κομπιούτερ - στο επόμενο τεύχος.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ : Αναγνώστης μας, μας είπε ότι η φωτογραφία απ' το ταξίδι του Κλίντον στην Κίνα δεν ήταν όπως την παρουσιάσαμε. Έδειχνε τον Μπίλλ, την Χίλλαρυ και την κόρη τους στο πάρκο των αγαλμάτων. Συμφωνούμε απόλυτα. Μόνο που, ξέροντας τον χαρακτήρα του Αμερικανού προέδρου, αλλά και των Κινέζων κομματικών, κάναμε το «λάθος» ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΤΟΜΩΝ
(συνέχεια απ' το τεύχος 153)

Αθανασιάδης - Νόβας Γεώργιος του Θεμιστοκλέους : Πρόκειται για τον γνωστό αποστάτη του 1965. Πέθανε πριν μερικά χρόνια. Είναι πολύ γνωστός και έτσι δεν θα ασχοληθούμε περισσότερο μαζί του.

Αθανασιάδης Π. : Μέλος της «Εθνικής Κινήσεως Ελλήνων» Δυτικής Γερμανίας που ιδρύθηκε στις 6/5/1967, με πρόεδρο τον Φώτιο Γούρα. Στην ιδρυτική διακήρυξη της «ΕΚΕ» αναφερόταν : «...Δόξα σοι ο θεός, ανεφώνησαν την 21ην Απριλίου 1967 άπαντες οι υγιώς σκεπτόμενοι Έλληνες, όταν επλκροφορήθησαν με ανακούφισιν και ιδιαιτέραν ικανοποίησιν την εθνοσωτήριον...». Μετά την διάλυση της «ΕΚΕ», ο Αθανασιάδης, μιλώντας στην ελληνική εκπομπή της «Βαυαρικής Ραδιοφωνίας», είπε, χαρακτηριστικά : «Η πρώτη υπόσχεση που μου δόθηκε ήταν ότι η ΕΚΕ θα γινόταν πολιτικό κόμμα, όπως η ΕΡΕ και η ΕΚ, και το αντάλλαγμα ήταν ότι θα ήμουν ο πρώτος βουλευτής...». (βλ. Γούρας Φώτιος, Κωτσοβίλης Κωνσταντίνος, Καλαϊτζής, Ανδρεόπουλος, Στενός Π., Δρακόπουλος Γεώργιος, Παπαδόπουλος Δημήτριος - Τηλέμαχος, Αδάμ Στ., Αγγελής Παν., Αναστασιάδης Δημ., Αναστασιάδης Ι., Βαφειάδης Νικ., Γκαλμπασίδης Στ., Διαμαντής Γ., Μανασής Σπ., Μετσκίδης Δημ., Μπουλδουβάνης Δαν., Μπέτσιος Στ., Νικολόπουλος Στ., Παππάς Θεοχ., Παυλίδης Γ., Ρούκος Χρ., Σαλτσογλίδης Χρ., Σισμανίδης Ελ., Τσελίκος Αρ., Τσίκας Νικ., Χατζόγλου Ιω., Ψυράκης Δημ., Αρβανίτης Γεώργιος, Αυγέρης Γρηγόριος, Γιλντίδης Κυριάκος, Γούβη Αικατερίνη, Γούσης Ευάγγελος, Δήμου Άγγελος, Ψαρός Εμμανουήλ, Χριστόπουλος Σταύρος, Νταγιάννης Μιχαήλ, Πλατής Ανδρέας, Σταμούλης Παντελής, Τζαν(ν)ής Φώτιος, Παππάς Θεόδωρος, Σισμανίδου Παρασκευή, Μοσχόπουλος Χαράλαμπος, Ματινοπούλου Ευφραξία, Παριανού Ελπινίκη. Βλ. Επίσης ΑΝΤΙ, τ.76, 23/7/1977).

Αθανασιάδης Π. : Οπλίτης των ΤΕΑ της περιοχής Αγίου Πέτρου Παιανίας, νομού Κιλκίς. Βασάνισε κρατούμενους.

Αθανασιάδης Παντ. : Δημοσιογράφος. Επί χούντας είχε προσληφθεί στην Γενική Γραμματεία Τύπου & Πληροφοριών, με μηνιαίο μισθό 7.000 δρχ.

Αθανασιάδης Πολ. : Αγρότης. Μεσοποταμιά Καστοριάς. Συνυπογράφει τη διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών. (Βλ. Ελεύθερος Κόσμος 5/10/1978).

Αθανασιάδης Σταύρος του Ν. : Κορινθίας 16, Αθήνα, τηλ. 77.87.755 (το 1973). Το Νοέμβρη του 1966 ήταν μάρτυρας κατηγορίας στην υπόθεση ΑΣΠΙΔΑ. Το Νοέμβρη του 1973 είχε προαχθεί σε επίλαρχο.

Αθανασίου : Εργαζόμενος στη βιομηχανία ΠΙΤΣΟΣ. Απεργοσπάστης και μαρτυράς κατηγορίας εναντίον συλληφθέντων συναδέλφων του (βλ. ΛΑΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, 15/4/1976).

Αθανασίου Α. : Φθιώτιδα. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 8/9/1976).

Αθανασίου Α. : Υπουργός εμπορικής ναυτιλίας της χούντας (το 1967).

Αθανασίου Αθανάσιος : Γουνοποιός. Μέλος της Τοπικής Επιτροπής της «Ελληνικής Αμνηστίας» στην Καστοριά (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 9/10/1978).

Αθανασίου Αθανάσιος του Γ. : Συνταγματάρχης ε.α. Αγίου Γερασίμου 17, Άνω Ιλίσια, Αθήνα, τηλ. 77.72.149 (το 1978). Συνυπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 9/11/1978).

Αθανασίου Β. : Αχλαδιά Καρδίτσας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 28/11/1975).

Αθανασίου Ιωάννης του Αθανασίου : Ιδιωτικός υπάλληλος. Αριστομένους 137, Αθήνα (Τ.Τ. 220). Τακτικός επιστολογράφος του Ελευθέρου Κόσμου. Ένα απ' τα λιγοστά ομολογουμένως παραδείγματα «καραμανλοχουντικού» (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 21/5/1975 κ.α.).

Αθανασίου Ιωάννης του Πέτρου : Ψήνα Ιωαννίνων. Συνυπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 28/9/1978).

Αθανασίου Μ. : Πάτρα. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 11/12/1975).

Αθανασίου Μαρία : Φθιώτιδα. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 8/9/1976).

Αθανασίου Παναγιώτης : Γιατρός. Νεμέα, τηλ. 0746-22.202 (το 1977). Μέλος της Νομαρχιακής Επιτροπής Κορινθίας της «Ελληνικής Αμνηστίας» (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 16/11/1977 και 5/9/1978).

Αθανασίου Σεραφείμ : Αργοναυτών 24, Βόλος. Τακτικός χουντικός, αντικομμουνιστής επιστολογράφος του Ελεύθερου Κόσμου, με ιδιαίτερη ευαισθησία στους «δυστυχείς άνδρας των σωμάτων ασφαλείας, που χλευάζονται από τα ερυθρά καθάρματα» (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 15/8/1975, 30/9/1975, 16/12/1975 κ.λπ.).

Αθανασίου Χρήστος : Μέλος της Τοπικής Επιτροπής Άνω Βαθειάς Ευβοίας της «Ελληνικής Αμνηστίας» (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 26/9/1978).

Αθανασόπουλος : Αντιστράτηγος. Υπαρχηγός στρατού στις 17/11/73. Αποστρατεύθηκε το 1974.

Αθανασόπουλος Α. : Μαυρομμάτι Ιθώμης Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 4/7/1976).

Αθανασόπουλος Α. : Χωροφύλακας. Βασανιστής απ' το 1967 μέχρι το 1974 στην ασφάλεια Θεσσαλονίκης. Τον Ιούλιο του 1976 απαλλάσσεται με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης (βλ. Ριζοσπάστης 8/7/1976).

Αθανασόπουλος Α. : Μελιγαλάς. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 15/1/1976).

Αθανασόπουλος Β. του Α. : Διαβολίτσι Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 4/7/1976)

→→→

→→→

Αθανασόπουλος Βασίλειος : Καλαμάτα. Στις 22/2/1973 έστειλε στην «κυβέρνηση» τηλεγράφημα, με το οποίο καταδίκαζε τους φοιτητές για την κατάληψη της Νομικής.

Αθανασόπουλος Βασίλειος του Γ. : Αντισυνταγματάρχης τεθωρακισμένων. Μέλος της απριλιανής χούντας. Κινήθηκε με την ομάδα του Ιωαννίδη. Στις 17/11/73 ήταν διοικητής της 30 ΕΜΑ (επιλαρχία μέσων αρμάτων) και διέταξε και διεύθυνε την επιχείρηση κατά του Πολυτεχνείου. Μετά την πτώση της χούντας, παρέμεινε στη θέση του. Στις 29/11/75 κατέθεσε στην δίκη του Πολυτεχνείου σαν μάρτυρας υπεράσπισης του Κωνσταντέλου : «Μάρτ. - Ήμουν διοικητής του κατηγορουμένου Κωνσταντέλου. Αυτό που γνωρίζω είναι ότι, όπως έμαθα, στα κιγκλιδώματα του Πολυτεχνείου δεν υπήρχαν φοιτητές, όταν εισέβαλε το τανκ. Υπερ. - Γιατί επιλέξατε τον Γουνελά ως διοικητή του άρματος που μπήκε στο Πολυτεχνείο ; Μάρτ. - Γιατί ήταν καλός και ψύχραιμος αξιωματικός. Υπερ. - Για ποιό λόγο τοποθετήθηκε ο Κωνσταντέλος δίπλα στο άρμα ; Μάρτ. - Για λόγους ασφαλείας του άρματος...» (βλ. Μσκρυγιώργος Ιω., Βουλιέρης Κωνσταντίνος, Εμβαλωμένος Στυλιανός, Πατριανάκος Ηλίας, Καραμιχάλης Κωνσταντίνος, Αργιάννης Μιλτιάδης, Τάγαρης Παν., Οικονομόπουλος Κωνσταντίνος, Τασιαδάκης Αθ., Ρέπας Ι., Καραβέσης Κ., Συρογιάννης Θεοδ., Μπουρέλης Χρ., Ραπτόπουλος Αν., Τσώνος Π. Καψούρος Αγ., Σκευοφύλαξ Α. - Καθημερινή και άλλες εφημερίδες της 30/11/1975). Ο Αθανασόπουλος κατέθεσε και πάλι στην δεύτερη δίκη, τον Οκτώβρη του ίδιου χρόνου. Αποστρατεύθηκε το 1976.

Αθανασόπουλος Γ. : Επίτροπος του διαρκούς στρατοδικείου Αθήνας το 1973 (βλ. ΝΕΑ 24/2/1973).

Αθανασόπουλος Γ. : Αξιωματικός της ΕΣΑ, επί χούντας και μετά την πτώση της. Συμμετείχε στο «συνεργείο» που έκαψε τους φακέλλους με τα στοιχεία των χαφιέδων, το 1976 (βλ. Κατσαρός Β., Αθανασόπουλος Χ. - βλ. Ελεύθερος Κόσμος 21/1/1977 κι άλλες εφημερίδες της εποχής).

Αθανασόπουλος Γ. του Ν. : Διαβολίτσι Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 4/7/1976).

Αθανασόπουλος Δ. : Μαυρομμάτι Ιθώμης Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 4/7/1976).

Αθανασόπουλος Ι. του Α. : Διαβολίτσι Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 4/7/1976).

Αθανασόπουλος Κωνσταντίνος : Βαθμοφόρος των Αλκίμων και χαφιές επί χούντας (βλ. Πανσπουδαστική 2/11/1974).

Αθανασόπουλος Πέτρος : Ομογενής από τις ΗΠΑ. Συνυπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 24/9/1978)

Αθανασόπουλος Σ. του Α. : Διαβολίτσι Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 4/7/1976).

Αθανασόπουλος Χ. : Υπαξιωματικός (αρχιλοχίας). Υπηρέτησε στην ΕΣΑ μετά την πτώση της χούντας, ως αρχιφύλακας. Το 1976 συμμετείχε στο «συνεργείο» που έκαψε τα στοιχεία των χαφιέδων. Τον Γενάρη του 1977 παραπέμφθηκε σε δίκη. Απολογούμενος είπε ότι τον διέταξε ο ταγματάρχης Τριανταφυλλόπουλος «να σχηματίσει ένα συνεργείο για την καταστροφή κάποιων εγγράφων. Τα έγγραφα ήταν σε τέσσερα χαρτοκιβώτια και καταστράφηκαν, χωρίς κανείς να πάρει κάποιο απ' αυτά». (Βλ. Κατσαρός Β., Αθανασόπουλος Γ.).

Αθανασούλιας Ι. : Δημοσιογράφος. Επί χούντας προσελήφθη στην Γενική Γραμματεία Τύπου & Πληροφοριών, με μισθό 8.000 δρχ.

Αθάνατος Παν. : Αξιωματικός χωροφυλακής. Επικεφαλής των δυνάμεων που χτύπησαν τους απεργούς του Σκαλιστήρη στο Μαντούδι Ευβοίας, στα τέλη του Μάρτη του 1976 (βλ. Λαϊκοί Αγώνες, 15/4/1976). Στις αρχές Απρίλη του 1975, ο Αθάνατος είχε προαχθεί σε αντισυνταγματάρχη (βλ. Καθημερινή 4/4/1975).

Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος : Ομογενής από τις ΗΠΑ. Μέλος του «Ελληνικού Συνδέσμου». Υπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών, ανταποκρινόμενος στην «έκκληση της Ελληνικής Αμνηστίας» (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 24/9/1978).

Αϊλακάκης : Αντισυνταγματάρχης με δράση επί χούντας. Το 1976 επελέγη για να φοιτήσει στην Σχολή Εθνικής Αμύνης, παρά το παρελθόν του, όπως κατάγγειλε ο βουλευτής της ΕΔΗΚ, Κώστας Μπαντουβάς (βλ. Ελευθεροτυπία 12/11/1976 : «60 χουντικοί στην Σχολή Εθνικής Αμύνης»).

Αιλιανός Λ. : Αντισυνταγματάρχης με δράση επί χούντας. Το 1976 επελέγη για να φοιτήσει στην Σχολή Εθνικής Αμύνης, παρά το παρελθόν του, όπως κατάγγειλε ο βουλευτής της ΕΔΗΚ, Κώστας Μπαντουβάς (βλ. Ελευθεροτυπία 12/11/1976 : «60 χουντικοί στην Σχολή Εθνικής Αμύνης»). Το 1977, ο Αιλιανός προάγεται σε ταξίαρχο (όπλων) (βλ. Νέα 23/6/1977).

«Αϊτός» : Αστυνομικός στο τμήμα ασφαλείας Κυψέλης το 1972. Ένας από τους πολλούς που παρακολουθούσαν και παρενοχλούσαν την οικογένεια του δολοφονημένου φοιτητή Γιώργου Κωνσταντίνου. Τα πραγματικά του στοιχεία παραμένουν άγνωστα (25/3/1976).

Ακίφογλου Νιαζί : Ποντοηράκλεια Κιλκίς. Συνυπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 23/10/1979).

Ακοκκαλίδης Χρήστος : Πολύκαστρο Κιλκίς. Στις 6/11/1975, ο Ελεύθερος Κόσμος δημοσιεύει το εξής, χαρακτηριστικό γράμμα του : «Στο Πολύκαστρο υπάρχουν δύο γυμνάσια, ένα τριτάξιον δημόσιον και ένα πάλι τριτάξιον ιδιωτικόν. Το σύνολον των εκπαιδευτικών είναι περίπου 40 άτομα. Κατά τον εορτασμόν της 28ης Οκτωβρίου, εξεπλάγην διότι ο εκφωνηθείς πανηγυρικός ήτο σαν κατοχική «σούπα» χωρίς λάδι. Ούτε που ακούσθηκαν τα ονόματα, έστω και τυπικώς, των κυβερνητών τότε της Ελλάδος. Και δεν έφτανε μόνο αυτό. Ήλθε και το ΕΙΡΤ με τα εαμολασίτικα θούρια. Η κατάπληξίς μας μετεβλήθη εις απορίαν και διηρωτήθημεν : Ποίος μας κυβερνά ;».

Ακομινάτος Παναγιώτης : Μέλος της «Φιλελευθέρας Δημοκρατικής Ενώσεως» (ΦΔΕ) του Ιάκωβου Διαμαντόπουλου (βλ. Νέοι Άνθρωποι 18/12/1976 - βλ. Ασημάκης Γ.).

Ακρίβος Ιωάννης : Αντισυνταγματάρχης. Επί χούντας υπηρετούσε στην ΚΥΠ. Μετά την πτώση της χούντας, αντί να αποστρατευθεί, στάλθηκε στην Κύπρο (βλ. Λιακόπουλος Λ., Πολυμενάκος Δ., Τριανταφύλλου Κ., Κομνηνός Α., Ευθυμιόπουλος - Πολιτικά Θέματα 9/9/1978).

Ακρίδα Μαρία του Δημ. : Φθιώτιδα. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθεος Κόσμος 8/9/1976).

Θα συνεχίσουμε στο επόμενο τεύχος

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ «ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΑΜΥΝΑ»

Ο στρατός δεν αποτελεί θεσμικό δημιούργημα της κοινωνίας με σκοπό την κάλυψη κάποιων αναγκών ή την υπεράσπιση των συμφερόντων της, αλλά θεσμό και μηχανισμό επιβεβλημένο από το Κράτος προς εξυπηρέτηση των δικών του συμφερόντων , που είναι εκ διαμέτρου αντίθετα με αυτά του κοινωνικού συνόλου. Και είναι αντίθετα γιατί παρόλα τα προσωπεία που χρησιμοποιεί για να δικαιολογήσει την ύπαρξή του (Κράτος Πρόνοιας, Δικαίου, Ισονομίας κτλ.) , είναι φανερό σε καθένα που δεν απέχει από την διαδικασία της σκέψης πως η πραγματική λειτουργία του έγκειται στην προάσπιση, διαιώνιση και ανάπτυξη του καπιταλιστικού μοντέλου κοινωνίας.

Τα κράτη σαν εκφραστές των αναγκών της άρχουσας τάξης είναι αναγκασμένα να είναι επιθετικά καθώς η κυριαρχία, η επέκταση, η οικονομική διείσδυση, η εκμετάλλευση καινούριων πόρων και αγορών, αποτελούν ζωτικές λειτουργίες των σαρκοφάγων αυτών οργανισμών οι οποίοι καταφέρνουν να εξασφαλίζουν την ανοχή των υπηκόων τους προφασιζόμενοι την αναγκαιότητα των εξοπλισμών και της ανάπτυξης πολεμικής βιομηχανίας για χάρη διατήρησης της «ειρήνης», υπερασπιζόμενοι τον πόλεμο σαν μέσο διαφύλαξης της «ελευθερίας» και της «αξιοπρέπειας» του «έθνους», και παρουσιάζοντας τις στρατιωτικές επεμβάσεις στο εξωτερικό - ούτε λίγο ούτε πολύ - σαν προσφορά ανθρωπιστικού έργου, σαν αγαθοεργίες προς τους πεινασμένους και βασανισμένους λαούς (βλ. τα πρόσφατα παραδείγματα της Σομαλίας, Βοσνίας, Αλβανίας όπου ελληνική ενεργός συμμετοχή στη στρατιωτική επέμβαση πέρασε ουσιαστικά χωρίς την παραμικρή αντίδραση).

Το ιδεολόγημα που αποκαλούμε έθνος δημιουργήθηκε από την ανερχόμενη αστική τάξη προς εξασφάλιση εσωτερικής ειρήνης, κλίματος συναίνεσης στα σχέδιά της και φτηνής, αναλώσιμης σάρκας για τα κανόνια της. Επειδή δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος τόσο ηλίθιος ώστε να δεχθεί να επωμισθεί το οικονομικό βάρος της προστασίας της περιουσίας των εκμεταλλευτών του, ή πρόθυμος να πεθάνει για να τους βοηθήσει να αυξήσουν τον πλούτο τους, επιβάλλετο η δημιουργία μιας συλλογικής ταυτότητας που με τρόπο ιδεατό να συνδέει τους εκμεταλλευόμενους με τους εκμεταλλευτές τους και να πείθει για την ταύτιση των συμφερόντων τους. Σαν δομικά υλικά χρησιμοποιήθηκαν τα σκοταδιστικά νήματα των θρησκειών, η επιβολή μιας επίσημης γλώσσας μέσω της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, και η συστηματική δίωξη και αφομοίωση των θρησκευτικών και φυλετικών μειονοτήτων.

Συνακόλουθα γίνεται φανερό πως ο στρατός - εθνικός ή μισθοφορικός - είναι ένας θεσμός ξεκάθαρα ταξικός, ένας μηχανισμός υπεράσπισης των συμφερόντων του ντόπιου κεφαλαίου απέναντι σε αυτά των άλλων καπιταλιστικών κρατών και καταστολής στο εσωτερικό του δικού του κράτους των κοινωνικών αγώνων που αντιτίθενται και παρεμποδίζουν την κυριαρχία του. Είναι ένας θεσμός που προωθεί και αναπαράγει την κυρίαρχη ιδεολογία, τον μιλιταρισμό, την υπακοή, την πειθαρχία, το ρατσισμό, την λατρεία της ωμής βίας και επιβολής, το σεξισμό και την αποδοχή της ιεραρχίας και του εξουσιασμού.

Ο καθαρά μισθοφορικός στρατός, που καθιερώνεται σε ολοένα και περισσότερες χώρες της Δύσης εξαιτίας της μεγαλύτερης αποτελεσματικότητάς του και της εξέλιξης της στρατιωτικής τεχνολογίας που απαιτεί εξειδίκευση, αποτελεί στόχο και του Ελληνικού Κράτους, στόχο ο οποίος όμως εξαιτίας του υψηλού οικονομικού κόστους τοποθετείται κάπου στο μακρινό μέλλον.

Έτσι, μπροστά στην ανάγκη αναβάθμισης του στρατιωτικού δυναμικού του και μπροστά στην πολύ πιθανή συμμετοχή σε ενδεχόμενη σύρραξη στην «ευαίσθητη» περιοχή των Βαλκανίων, το Ελληνικό Κράτος αποπειράται να στρατικοποιήσει ολόκληρη την κοινωνία μέσω του Νομοσχεδίου για την Παλλαϊκή Άμυνα. Ένα νομοσχέδιο που προβλέπει την υποχρεωτική (με ποινές φυλάκισης ως ένα χρόνο σε περίπτωση άρνησης συμμετοχής) οκταήμερη στρατιωτική εκπαίδευση κάθε χρόνο του συνόλου του ελληνικού πληθυσμού από τις ηλικίες 18 έως 60 (εξαιρουμένων μόνον όσων έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας και τις μητέρες που έχουν παιδί ως δώδεκα ετών), με σκοπό την προετοιμασία τους για την χρησιμοποίησή τους σε περίοδο πολέμου σαν βάση υποστήριξης του τακτικού στρατού καθώς και η χρησιμοποίηση τους σε περιπτώσεις «εντάσεως», της οποίας τα χαρακτηριστικά δεν συγκεκριμενοποιούνται και μπορούν κάλλιστα να περιλαμβάνουν περιπτώσεις όξυνσης των κοινωνικών αγώνων.

Μέσω του συγκεκριμένου νομοσχεδίου το Κράτος προσπαθεί να αναγκάσει ολόκληρο το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας να συνδράμει με κάθε μέσο στην επίτευξη των επεκτατικών σχεδίων του, διαχέοντας τις βρωμερές αξίες του μιλιταρισμού σε κάθε κομμάτι της κοινωνίας, τους εφήβους, τις γυναίκες, τους ηλικιωμένους, κρατώντας τους πάντες σε επιφυλακή, προετοιμάζοντάς τους για τον πόλεμο και αποπροσανατολίζοντάς τους από την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης που υφίστανται, από την όξυνση της φτώχειας και της αλλοτρίωσης που πλουσιοπάροχα προσφέρει ο νεοφιλελεύθερος παράδεισος.

Ο μόνος τρόπος να εμποδίσουμε τα σχέδιά τους είναι να εντείνουμε τον ταξικό πόλεμο, να διαδώσουμε την σπίθα της ανυπακοής, να αρνηθούμε να υπηρετήσουμε στο στρατό τους με κάθε τρόπο (τρελόχαρτο, ανυποταξία, λιποταξία, ολική άρνηση στράτευσης) , να αρνηθούμε να συμμετάσχουμε στην Παλλαϊκή Άμυνα που δεν αποτελεί παρά ένα τμήμα της Πανεξουσιαστικής Επίθεσης ενάντια στην κοινωνία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

**Έναν περίπου μήνα,
μετά την κηδεία του δολοφονημένου
στις παλικές φυλακές συντρόφου,
Edoardo Massari,
η φίλη του,
Maria Soledad Rosas,
βρέθηκε κι αυτή νεκρή στο σπίτι
όπου κρατιόταν φρουρούμενη
σε «κατ' οίκον περιορισμό»...**

ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ
EDOARDO MASSARI

ΒΡΕΘΗΚΕ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΚΕΛΙ ΤΟΥ
ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΒΑΛΛΕΤΤΕ ΤΟΥ ΤΟΡΙΝΟ ΣΤΙΣ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1998
ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

«Να ζεις [illegible]»

Edoardo Massari - [illegible]

Λεπτομέρεια (;) : Κι οι δυο σύντροφοι βρέθηκαν κρεμασμένοι κι ο θάνατός τους αποδόθηκε - απ' την «δημοκρατική» κυβέρνηση της Ιταλίας κι από τους καραμπινιέρους - σε «αυτοκτονία»...